

Surinam Airways

in-flight Magazine

Sabaku

May - July 2008

SURINAME HERDENKT 145 JAAR KETI-KOTI
SURINAME COMMEMORATES 145 YEARS OF SLAVERY ABOLITION

135 JAAR HINDOSTAANSE IMMIGRATIE
135 YEARS OF HINDOSTANI IMMIGRATION

GESCHIEDENIS VAN DE SPOORWEG IN SURINAME
HISTORY OF THE RAILROAD IN SURINAME

Sky Emporium
onboard shopping

www.surinamairways.net
MEENEEMEXEMPLAAR /
YOUR FREE COPY

I AM FASTER THAN YOU. I AM STRONGER THAN YOU.
CERTAINLY, I WILL LAST MUCH LONGER THAN YOU. BUT

I AM NOT THE FUTURE YOU ARE

I WOULD LOVE, IF I COULD LOVE, TO KNOW HOW IT FEELS TO FEEL.
TO HOPE. TO DESPAIR. TO WONDER. TO KNOW FAILURE AND SUCCESS.
TO RISK EVERYTHING ON A CHANCE OF BOTH.
I CAN ACHIEVE IMMORTALITY BY JUST NOT WEARING OUT. YOU CAN
ACHIEVE IMMORTALITY SIMPLY BY DOING ONE GREAT THING.

KEEP WALKING.
JOHNNIE WALKER.

Where the winning never stops!

TROPICANA

Hotel & Casino

***Best Casino
in Town!***

8 Roulette tables
6 Card game tables
215 Slot Machines
Sport Betting

Live entertainment all week!

Tropicana Hotel & Casino Saramaccastraat 17 Tel (597) 520990/1 Fax:(597) 520996

Colofon

Dit in-flight magazine wordt uitgegeven door
This in-flight magazine is published by

SABAKU May - July 2008

TEKSTEN/TEXT

Desi Truideman
George Orie
Sabitrie Gangapersad
Hardeo Ramadhin
Henk Hendriks
Ivan Cairo

FOTO'S/PHOTOGRAPHS

Roy Tjin
Koninklijk Instituut voor de Tropen
Surinaams Museum Paramaribo
Hendrik-Jan van Beek
Collectie Be Innovative
Cheffirino Gill

PRODUCTIE/PRODUCTION

Roy Tjin
Rudi Westerborg

VERTALING/TRANSLATION

Jacques Noël

REDACTIE/EDITOR

George Orie

EINDREDACTIE/FINAL EDITING

SLM Public Relations

VORMGEVING/GRAPHIC DESIGN

Carlito's Design, Amsterdam

ADVERTENTIES/ADVERTISING

Lisa Pantin/SLM PR Dept.
publicrelations@slm.firm.sr
Phone (597) - 465700 ext. 279

AUTEURSRECHT/COPYRIGHT

No part of this magazine may be re-produced, stored in a retrieval system or resold without the prior written consent of the publisher.
SABAKU makes every effort to check all information, but cannot accept any responsibility for errors or omissions.

Inhoud /Contents

Welkom.....	7
Welcome	7
Ontdek Suriname.....	8
Discover Suriname	9
Lelydorp.....	10
Lelydorp	10
Suriname herdenkt 145 jaar Ketikoti	14
Suriname commemorates 145 years of slavery abolition	15
De Hindostaanse immigratie van 1873-1916	18
The Hindustani immigration from 1873-1916.....	18
Herdenking 135 jaar hindostaanse immigratie.....	22
Commemoration 135 years of Hindustani immigration	23
Column: Ai Sranang.....	24
Column: Oh Suriname	25
SLM stewardess wint ISPY 2008 Award	26
SLM stewardess wins ISPY 2008 Award.....	26
Sky Emporium boordverkoop*	29
Sky Emporium onboard shopping*	29
Mens sana in corpore sano	45
Mens sana in corpore sano	45
Ontwikkeling van de fotografie in Suriname in een notendop ...	48
The development of photography in Suriname in a nutshell	49
Geschiedenis van de spoorweg in Suriname	52
History of the railroad in Suriname	53
Spoorlijn naar het goud	56
Railroad to the gold	56
Surinam Airways Adressen/Addresses	62
Suriname in feiten.....	64
Facts about Suriname.....	65

* Boordverkoop uitsluitend op vluchten van en naar Amsterdam
* Inflight sales only available on flights to and from Amsterdam

Cover:
Ritueel bij de Para stoomlocomotief te
Onverwacht op 25 Nov. 1975
Ritual next to the Para steam locomotive at
Onverwacht on Nov. 25 1975

De volgende tips van de SLM zullen uw reis veraangename:

FASTEN YOUR SEATBELTS

Maak vóór de start en landing uw stoelriemen vast. Maak ze niet los, zolang het bordje 'fasten seat belts' is verlicht. Uit voorzorg kunt u uw riem de gehele reis losjes omhouden.

ONTSPANNING

Wij kunnen u voorzien van kranten en tijdschriften. Op de mid-Atlantische route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) kunt u met uw koptelefoon genieten van films en aangename muziek. Door de atmosfeer in de cabine en het stilzitten kunnen uw voeten opzwellen. Draag daarom ruimzittende schoenen of slippers.

SPECIALE MAALTIJDEN

Gebruikt u op doktersvoorschrift of uit geloofsovertuiging speciale maaltijden, dan serveren wij die graag. Maak uw verzoeken duidelijk kenbaar bij de reservering van uw vlucht.

GEZONDHEID

In het vliegtuig is de lucht droger dan daarbuiten. Drink daarom zoveel mogelijk tijdens een vlucht. Alcohol, koffie en thee onttrekken vocht aan het lichaam, beperk daarom het gebruik. Beweeg (zeker op lange vluchten) zoveel mogelijk. Op pagina 50 staan oefeningen die u in uw stoel kunt doen. De boordapotheek bevat medicijnen voor de meest voorkomende kwaaltjes. Gebruikt u medicijnen, neem die dan altijd mee in uw handbagage.

KINDEREN

Reist u met een baby? De steward(ess) maakt graag het flesje klaar. Waarschuw op tijd, dan hoeft uw kleintje niet te wachten. Op de mid-Atlantische route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) kunnen wij ook voor babyvoeding en luiers zorgen. Voor grotere kinderen hebben wij op die route speelgoed en boeken beschikbaar. Laat kinderen veel drinken. Geef u borstvoeding, drink dan zelf ook meer dan normaal. Geef de baby eventueel extra (lauw) mineraalwater. Geef uw baby bij start en landing een fopspeen of flesje met drinken, om de druk op de trommelvliezen te verminderen. Een ouder kind geeft u een zuigspoepe of stukje kauwgum. Zelf kunt u eventueel ook geeuwen of slikken om de druk te verminderen.

ELECTRONISCHE APPARATUUR

In het vliegtuig mag u geen apparaten gebruiken waarin een zender of ontvanger zijn verwerkt. Radio's, mobiele telefoons, laptops en televisies werken namelijk storend op het gevoelige navigatiesysteem van een vliegtuig.

HANDBAGAGE

Iedere passagier mag één (1) stuk handbagage meenemen. Dat moet van een dergelijk formaat zijn dat u het kwijt kunt onder uw stoel. De bergplaatsen boven uw hoofd zijn alleen bestemd voor lichte artikelen, zoals hoeden, mantels, bloemen en andere lichte artikelen. Open de klep voorzichtig, zodat er geen spullen uit vallen.

BAGAGE

Volwassenen en kinderen vanaf 2 jaar mogen tussen Paramaribo en Amsterdam maximaal 25 kilo bagage meenemen in de Tourist Class. In de Business Class geldt een maximum van 35 kg.

Op vluchten van en naar de Verenigde Staten geldt een andere regeling. Daar mag elke passagier twee stuks bagage meenemen, met een afmeting van maximaal 158 cm (62 inch) (lengte + breedte + hoogte) en een gewicht van maximaal 22 kg (50 lbs). Heeft u meer bagage, dan moet u bijbetalen.

Voorzie zowel de binnen- als buitenkant van uw bagage van adresstickers. Deze hoeven aan de buitenkant niet voor iedereen leesbaar te zijn.

HERBEVESTIGING

Verblijft u ergens langer dan 72 uur, dan moet u tenminste 72 uur vóór vertrek uw gereserveerde door- of terugreis opnieuw bevestigen. Op de vluchten Paramaribo-Amsterdam v.v. is deze regel niet van toepassing. Wenst u een aangepaste maaltijd, rolstoel service of andere bijzondere dienstverlening, dan is het verstandig om dit verzoek opnieuw te bevestigen.

Dank voor uw vertrouwen in Surinam Airways.

The following Surinam Airways tips will make your flight more enjoyable:

FASTEN YOUR SEATBELTS

Before take off and landing, fasten your seatbelts and keep these fastened until the 'fasten seat belt sign' is turned off. As a precaution, you may keep your seatbelt loosely fastened during the entire flight.

RELAXATION

A selection of international newspapers and magazines is available on the mid-Atlantic route (Paramaribo-Amsterdam v.v.). And you can also enjoy music and films via headsets. Because of the cabin pressure and enforced sitting for several hours, your feet may become swollen. Wear, therefore, roomy shoes or slippers.

SPECIAL MEALS

Special meal requests, either because of medical or religious reasons can be fulfilled. Please advise us of this when making flight reservations.

HEALTH

The atmosphere inside the aircraft is dryer than that on the ground, therefore you should drink as much as possible during a flight. Alcohol, coffee and tea however, remove fluids from the body. Use these stimulants as little as possible. Move about as much as possible (especially on longer flights). On page 50 you will find exercises which you can do while sitting in your aircraft seat. The medical dispensary on board contains medicine for the most anticipated minor complaints. If you take medicine regularly, be sure to always place this in your hand baggage.

CHILDREN:

Are you traveling with a baby? The steward(ess) will gladly prepare the baby bottle for you. Please give sufficient advance notice so that your baby does not have to wait. On the mid-Atlantic route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) we can also provide baby food and diapers. For older children on this route we have toys and books available. The children must drink a lot. If you are breast-feeding, you should also drink more than normal. Give the baby also, extra tepid mineral water. By take off and landing, give your baby a pacifier or a bottle with liquid to lessen the pressure on the eardrums. Give an older child either candy or chewing gum. For yourself, you may either yawn or swallow to lessen the pressure.

ELECTRONIC APPARATUS

Once you are on board the aircraft you may not use electric equipment with transmitters and receivers. In addition, radios, cellular phones, laptops and televisions disrupt the sensitive navigation system and are not allowed.

HAND LUGGAGE

Every passenger is allowed one (1) piece of carry on hand luggage that fits easily under the aircraft seat.

The luggage bins above your head are only intended for light articles such as hats, coats, flowers etc. Open the flap carefully so that items do not fall out.

LUGGAGE

On the route between Paramaribo and Amsterdam, adults and children from the age of two, are allowed a maximum of 25 kilo luggage in Tourist class, and 35 kilo maximum in Business class. Different luggage regulations apply on flights to and from the United States. On this route every passenger is allowed two (2) pieces of luggage with a maximum dimension of 158 cm. (62 in.) (Length + width + height) and a maximum weight of 22 kg (50 lbs). If you have additional luggage then there is an excess baggage fee. Please place address stickers on both the interior and exterior of your luggage. On the exterior, these don't have to be readable for everyone.

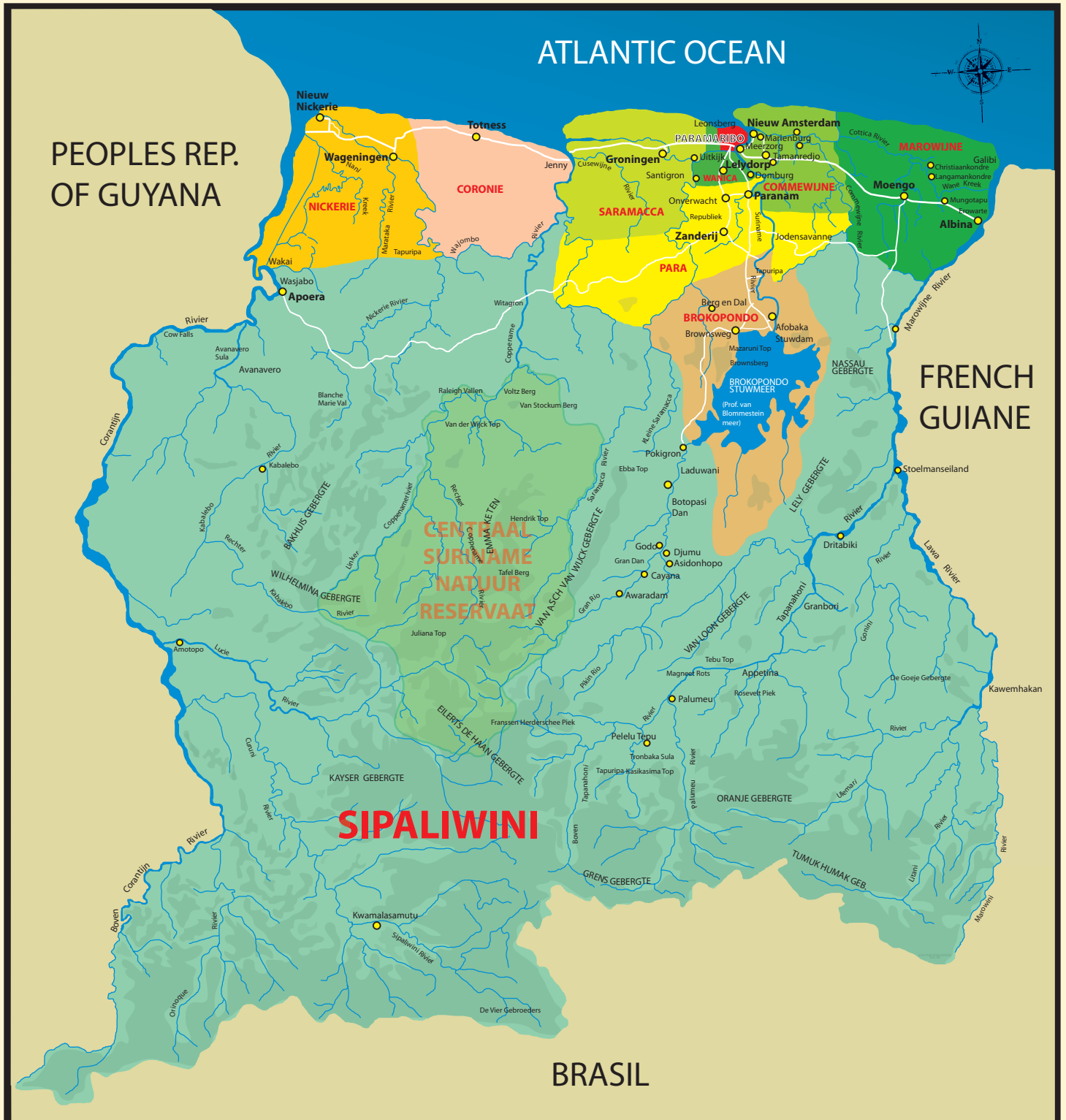
RECONFIRMATION

If you are staying for longer than 72 hours, then at least 72 hours before your departure, you are asked to reconfirm your flight. On flights between Paramaribo and Amsterdam this rule is not applicable. If you require adjusted meals, wheelchair service or other special services, then please place your requests when reconfirming.

We thank you for flying Surinam Airways.

Visit us online at:
www.surinamairways.net

Suriname

Welkom

Vraag niet wat uw land voor u kan doen...

Op 5 juni aanstaande herdenkt Suriname 135 jaar Hindostaanse immigratie. Dan wordt op gepaste, ik zeg bewust niet grootse, wijze het feit herdacht dat de voorvaderen van één van de grootste bevolkingsgroepen van onze multi-etnische, multiculturele en multiraciale samenleving hier voor het eerst voet aan wal zetten.

Wanneer Nederland op 1 juli 1863 als een van de laatste Europese landen de slavernij afschaft, worden chinezen uit Nederlands-Indië (Java) maar vooral ook hindostanen uit Brits-Indië aangetrokken als contractarbeiders. Zo wordt het tekort aan arbeidskrachten opgevangen. Later laten ook meer dan 32.000 javanen zich verleiden tot de overtocht. En al is het verval van de plantage-economie niet meer te stuiten, de meeste contractarbeiders blijven ook na afloop van de contractperiode in Suriname. Zo is de basis gelegd van onze huidige samenleving. Een samenleving van eenheid in verscheidenheid.

Door de jaren heen is het besef gegroeid dat wij als samenleving alleen vooruitgang kunnen boeken als wij in eenheid werken aan de verdere ontwikkeling van land en volk. Eenheid in verscheidenheid brengt met zich mee dat wij niet meer stilstaan bij waar we vandaan komen, maar bij wie we zijn en waar we naar toe gaan. Wij zijn ons als samenleving er bewuster van geworden dat hoewel er zonder verleden geen heden en geen toekomst is, wij in een milieu leven waar de toekomst zwaarder weegt dan het verleden. Dat vraagt om bezinning op die toekomst waar alle bevolkingsgroepen bij betrokken zijn.

De historisch geworden woorden van wijlen John F. Kennedy, de in 1963 vermoorde president van de Verenigde Staten "vraag niet wat uw land voor u kan doen, maar wat u voor uw land kunt doen" vinden wereldwijd steeds meer weerklank. Ook bij ons. Steeds meer Surinamers in een grote verscheidenheid aan disciplines komen tot het inzicht dat de ontwikkeling van ons land niet een plicht is van de overheid alleen, maar dat wij allen daar een taak in hebben. Die taak wordt op uiteenlopende wijzen ingevuld. Sport bijvoorbeeld kan als hefboom dienen voor het op gang brengen van economische ontwikkeling. Topsport kan daarnaast een positieve rol spelen bij nationale identiteitsvorming. De prestaties van een nationaal sportteam kunnen mensen met verschillende achtergronden samenbrengen. Topsporters uit ontwikkelingslanden zetten hun land op een positieve manier op de wereldkaart. Ze zijn prima ambassadeurs. In het spoor van topatleten uit andere ontwikkelingslanden zetten 'Surinaamse' topsporters zich in om hun bijdrage te leveren aan hun land van herkomst.

Sport draagt bij aan vele aspecten van maatschappijopbouw ook in ontwikkelingslanden. Sport mobiliseert moeilijk bereikbare doelgroepen -denk maar eens aan straatkinderen-, sport draagt bij aan voorlichting over HIV/Aids, drugsgebruik en criminaliteit, en sport geeft mensen zelfvertrouwen en - misschien wel het allerbelangrijkste - sport brengt plezier en ontspanning in samenlevingen.

Henk D. Jessurun

Welcome

Do not ask what your country can do for you

On June 5th coming, Suriname commemorates 135 years of Hindustani immigration. In an appropriate – I deliberately say not a spectacular – manner, the fact will then be recalled that the forefathers of one of the largest population groups of our multi-ethnic, multi-cultural and multi-racial society set foot ashore here for the first time.

When Holland, as one of the last European countries, abolishes slavery on July 1st, 1863, Chinese from the Dutch East Indies (Java) but especially Hindustani's from British India were recruited as contract laborers. The labor shortage is compensated this way. Later, 32,000 Javanese let themselves be enticed into making the crossing. And even if the decline of the plantation economy is not to be arrested most of the contract laborers will stay in Suriname after the contract period has expired. And so the foundation of our present-day society was laid. A society of unity in diversity.

Through the years the awareness grew that we can only progress as a society if we work as one entity towards the further development of country and people. Unity in diversity means that we do not dwell upon our origins but instead whom we are with and where we go. As a society we have become conscious of the fact that without the past there is no present or future and that we live in an environment where the future carries a greater weight than the past. This demands reflection upon that future that involves all population groups.

The historical words of the late John F. Kennedy, the president of the United States that was assassinated in 1963, "Do not ask what your country can do for you but what you can do for your country" increasingly strikes a sympathetic chord worldwide. It does here as well. More and more Surinamers in a variety of disciplines come to realize that the development of our country is not a task for the government alone but that we all have a responsibility for it. This task is interpreted in various ways. Sports for instance, can act as leverage to prime economical development. Top sports can play a positive role in the shaping of national identity. The achievements of a national sports team can bring people of diverse backgrounds together. Top sporters from developing countries put their countries in a positive way on the map of the world. They are outstanding ambassadors. In the tracks of top sporters from other developing countries, 'Surinamese' top sporters dedicate themselves in making a contribution to their country of origin.

Sports contribute to the many aspects of society building, also in developing countries. Sports mobilize difficult to access target groups – just think about street children -, sports contribute to information about HIV/Aids, drugs usage and crime, and sports give people self-confidence and – maybe most importantly – sports bring enjoyment and relaxation to society.

Ontdek Suriname

Avontuur en vakantie gaan vaak samen. Het is maar net waar je op vakantie heen wilt. Boek, als avontuur je trekt, een reis naar een vakantiebestemming waar je weet dat avontuur op je wacht.

Combineer het aangenamen, de vakantie, met het nuttige...de ontmoeting met wellicht vreemde culturen.

Droom van ontspanning en tijd voor jezelf.

Een reis van duizenden kilometers begint met een eerste stap: de stap aan boord van het SLM vliegtuig dat je naar je bestemming voert.... Suriname, het kloppend hart van de Amazone.

Flora en fauna zullen je verbaasd doen staan over de wonderen van de natuur.

Gastvrijheid is in Suriname zowat een nationale sport. Ervaar de betekenis van een gastvrij onthaal.

Haast betekent in Suriname niet 'geen tijd hebben voor een ander'. Integendeel.

Idyllische plekjes zijn vooral in de districten, waar, in lang vervlogen tijden, plantages hebben gebloeid, makkelijk te vinden.

Jovialiteit is voor iedere Surinamer een tweede natuur. Je zult je als gast dan ook heel gauw 'thuis' voelen.

Kunst kijken in Suriname is een belevenis. Bouwkunst, houtsnijwerk, beeldende kunst en schilderkunst.

Land van water is de betekenis van het oud Indiaans woord Guiana, waar Suriname deel van uitmaakt.

Muziek, zang en dans zijn een trits. De Surinaamse muziek wordt gekenmerkt door een grote verscheidenheid in toon en in ritme, waar onmiskenbaar tonen in door klinken die hun oorsprong hebben in Afrika, Azië en Europa. Geen nood; laat je meeslepen, gooi gerust de beentjes los.

Natuurlijke grenzen markeren het Surinaams territorium, met in het oosten Frans-Guyana, Guyana in het westen, Brazilië in het zuiden en in het noorden de Atlantische Oceaan.

Openlucht recreatie is in Suriname precies wat daarmee bedoeld wordt. Het klimaat leent zich daar ook voor en er zijn mogelijkheden te over.

Palmenstranden zul je in Suriname niet vinden.

Behalve dan bij Galibi, een Indiaans dorp aan de monding van de Marowijnerivier. Op ongeveer een uur gaans van dit dorp ligt het unieke natuurreservaat Babunsanti waar jaarlijks tussen februari en augustus duizenden reuzenzeeschildpadden op de ongerepte zandstranden hun eieren komen leggen.

Quarteronen, halfbloeden in Latijns-Amerika, van wie één van de grootouders van een ander ras is, kom je in Suriname overal tegen. Maar...you'll see friends shaking hands, say how do you do, and you'll think to yourself "what a wonderful world." En dat is het ook.

Reserveer een package tour bij een van de lokale touroperators.

Sap van exotische Surinaamse vruchten zullen niet alleen je dorst lessen maar bovendien je dagelijkse behoefte dekken aan vitamines.

Tongstrelende gerechten uit de zeer gevarieerde Surinaamse cuisine zullen je waardering voor a taste of Suriname verder verhogen.

Uniek in de wereld zijn de naast elkaar gelegen moskee en joodse synagoge in het centrum van Paramaribo.

Verdraagzaamheid en respect voor elkaar, elkaars cultuur, elkaars geloof, elkaars politieke overtuiging zijn wezenskenmerken van de multi-etnische samenleving van Suriname.

Watervallen als de Raleighvallen, Wonotobo en Blanche Marie waar je een verkwikkende douche kan nemen na een dag door het regenwoud te hebben gelopen.

Xenofilie, de welgezindheid jegens buitenlanders en vreemdelingen, is de Surinamers niet vreemd. En dat zul je al heel gauw merken.

Yin en yang moeten na je vakantie in Suriname in evenwicht zijn. Yang (het mannelijke, actieve, scheppende, lichte) en Yin (het vrouwelijke, passieve, ontvangende, donkere), wordt de beheersing van alle natuurlijke processen toegedacht door de principes van en de 'vijf elementen': water, aarde, hout, metaal en vuur.

Zeden en gewoonten zullen misschien een beetje vreemd aandoen, maar treedt ze onbevangen en zonder vooroordeel tegemoet. Houd in gedachten dat wie verre reizen doet, vreemde volken ontmoet.

Discover Suriname

Adventure and vacation often go hand in hand. It is only a question of where you want to spend it. Book a flight, if adventure appeals to you, to a vacation destination where adventure awaits you.

Combine pleasure, the vacation, with the useful...meeting strange cultures most probably.

Dream about relaxation and time for yourself.

Embark on a journey by taking the first step: boarding an SLM flight for a trip to Suriname, beating heart of the Amazon.

Flora and Fauna will make you stand in awe of the wonders of nature.

Generosity is almost a national sport in Suriname. Experience the meaning of a warm welcome.

Haste in Suriname does not mean "not having time for one another".

Idyllic spots are easy to find, especially in the country, where in days long gone, plantations flourished.

Joviality is second nature to every Surinamer. As a guest you will "feel at home".

Knowing art in Suriname is an experience. Architecture, woodcarving, visual arts and painting can be admired in Paramaribo.

Land of water is the meaning of the old Indian word Guaiana, of which Suriname is a part.

Music song and dance are a trio. The Surinamese music is characterized by a great variety in tone and rhythm, with unmistakable African, European and Asian accents.

Allow yourself to be swept away, hit the dance floor.

Natural borders delimit the Surinamese territory, French-Guyana in the east, Guyana in the west, Brazil in the South and the Atlantic Ocean in the north.

Open air recreation in Suriname is exactly what is meant. The climate lends itself to it and the possibilities are endless.

Palm beaches you will not find in Suriname. Except for Galibi, an Indian village at the Marowijne estuary. About an hour's walk from this village is the unique nature reserve Babunsanti where every year between February and August thousands of giant sea turtles come to lay their eggs on the pristine beaches.

Quadroons, half-casts in Latin America you will meet everywhere in Suriname. But... "you'll see friends shaking hands, say how do you do, and you'll think to yourself, what a wonderful world".

Reserve a package tour with one of the local tour operators.

Suriname juice from exotic fruits will not only quench your thirst but supply you with the daily requirements of vitamins.

Tidbits or five course pleasing-to-the-palate-meals from the very diversified Surinamese cuisine will increase your appreciation for a taste of Suriname even more.

Unique in the world are the mosque and Jewish synagogue standing next to each other in the center of Paramaribo.

Value tolerance and respect for each other, each other's religion, each other's political convictions are essential features of the multi ethnic society in Suriname.

Waterfalls like the Raleigh Falls, Wonotobo and Blanche Marie where you can take an invigorating shower after a day of walking the soles of your shoes in the rain forest.

Xenophilia or being well-disposed towards foreigners. Something Surinamers are familiar with. And you will notice very quickly.

Yin and Yang must be in equilibrium after your holiday in Suriname. Yang (the male, active, creative, light) and Yin (the female, passive, receiving, dark), becomes the control of all natural processes intended by the principles of and the "five elements": water, earth, wood, metal and fire.

Zestful usage of customs and traditions might appear strange but approach them without inhibitions and prejudice. Remember that you encounter strange people on far-away journeys.

Sabaku

Sabaku, zo heet dit in-flightmagazine van de SLM.

Je spreekt het uit als 'sabbakoe', met de klemtoon op de laatste lettergreep. Sabaku is het Surinaamse woord voor reiger.

In Suriname leven achttien soorten reigers, waarvan er vier 'sabaku' worden genoemd. Deze kleine, sierlijke vogels zijn uitgerust met lange poten en een lange, krachtige snavel. De verschillende soorten leven vaak met elkaar samen. Bij zonsopkomst verlaten de sabaku's collectief de gemeenschappelijke slaapverblijven in de mangrovebossen langs de rivier. Een kolonie vliegende reigers biedt een indrukwekkende aanblik. Aan het eind van de dag keren de vogels opnieuw in groepen terug naar hun onderkomens voor de nacht. Het wit van hun veren steekt dan mooi af tegen het roze of purper van de avondhemel. Sabaku's zijn sociale vogels: ze slapen en broeden gemeenschappelijk.

In Paramaribo vinden we een broedkolonie en slaapplek van sabaku's langs de Surinamerivier aan de monding van de Van Sommelsdijckskreek.

"SABAKU" is the name of SLM's in-flight magazine. It is pronounced as **"SA-BA-KOO"** with the emphasis on the last syllable. Sabaku is the Suriname word for the snowy egrets (and some other species of egrets). Snowy egrets are small, graceful, long-legged birds with a long, pointed, powerful bill.

Sabakus are social birds. In Suriname, tens of thousands of sabakus breed and roost communally in the mangrove forests along the Atlantic coast. At sunrise, the birds leave the communal roost and nesting sites within a short period of time. The stream of sabakus flying to their feedings grounds forms an impressive spectacle. At dusk, they return again in flocks to spend the night in the mangroves. The white wings of the sabakus then form a startling contrast with the pink or purple colour of the early evening sky.

In Paramaribo, a breeding colony and nocturnal roost of sabakus, among which several snowy egrets, is found in the mangroves bordering the Suriname River at the mouth of the Van Sommelsdijckskreek.

Belangrijke voorstad van Paramaribo

Op weg naar en van de Johan Adolf Pengel Luchthaven te Zanderij rijdt men via de Indira Gandhiweg door Lelydorp. Deze voorstad van Paramaribo, ongeveer 18 kilometer van de hoofdstad verwijderd, is in velerlei opzichten een attractieve plaats. Niet alleen inwoners van de hoofdstad en andere plaatsen in Suriname, maar ook toeristen bezoeken frequent het warungcentrum van Lelydorp om te genieten van typische surinaamse gerechten en lekkernijen.

Lelydorp

Important suburb of Paramaribo

On the way to and from the Johan Adolf Pengel airport at Zanderij one drives via the Indira Gandhi road through Lelydorp. This suburb of Paramaribo, about 18 km distant from the capital, is in many ways an attractive place. Not only inhabitants from the capital and other areas in Suriname, but also tourists frequently visit the Javanese shops in Lelydorp to enjoy typical Surinamese dishes and delicacies.

Lelydorp is ook bekend om haar vele festivals, voetbaltoernooien, muziek- en dansfestijnen en kermisattracties. Aan het einde van de Ramadan, de vastenmaand van de moslims, trekken jaarlijks veel bezoekers uit alle delen van Suriname naar de De Kranenweg, om uitbundig het “bodofeest” met de gastvrije, plaatselijke bevolking te vieren.

Lelydorp is de hoofdplaats van het district Wanica en telt ruim 30.000 inwoners. Het is een multiculturele samenleving die bestaat uit alle bevolkingsgroepen die in Suriname wonen. De weg van Paramaribo naar Lelydorp heette vroeger “Pad van Wanica”, maar werd in 1984 omgedoopt in Indira Gandhiweg.

De Indira Gandhiweg heeft bij Lelydorp veel zijwegen waarvan enkele bekende zijn, de Tawajariweg die naar de woongemeenschap Dessa leidt, de Lelydorperweg, de Schotelweg, de De Craneweg, de Altona en Javaweg, de Curacaoweg en de Van Hattemweg.

Kofi-Djampo

Lelydorp was vroeger een klein gehucht dat bekend stond als Kofi-Djampo omdat op die plaats de slaaf Kofi zich op de vlucht in veiligheid had kunnen brengen door ter plaatse over een brede sloot te springen.

Toen in 1902 de Lawaspoorweg werd gebouwd van Paramaribo naar het achterland van het toenmalige district Suriname, werd Kofi-Djampo een belangrijke halte op dat traject. En om eer te bewijzen aan gouverneur ir. Cornelis Lely, onder wiens bestuur deze spoorweg werd aangelegd, werd het plaatsje naar hem vernoemd en kreeg de naam Lelydorp. Om de oude naam echter niet verloren te laten gaan, kreeg in 1983 het plein in het centrum van het dorp de naam Kofi-Djompoplein.

De spoorlijn is verdwenen, maar Lelydorp is inmiddels uitgegroeid tot een kleine stad met een actieve en vooruitstrevende gemeenschap.

In het Lelydorpgebied zijn nog altijd kleinlandbouwers gevestigd, die vooral groenten telen. Vroeger was rijst in deze omgeving het belangrijkste product, maar daar is nu niet veel meer van over.

Alle voorzieningen die in een bestuurscentrum mogen worden verwacht, zijn er te vinden: bestuurskantoren, een politiepост, een markt, filialen van verschillende bankinstellingen, een gezondheidscentrum, verschillende typescholen waaronder een VOS scholengemeenschap, sportvelden (w.o. het Emile Brielle Stadion en het Singh Stadion), het gebouw van NAKS met logeerfaciliteiten en waarin een volkshogeschool is ondergebracht, een heilpedagogisch centrum genaamd Matoekoe, een informatie- en studiecentrum met bibliotheek, een openbare speelplaats, veel restaurants en winkels, cybercafe’s, een hotel en casino (Lely Hills).

Uitbreiding

In de zestigjaren van de vorige eeuw werd in Lelydorp een nieuwe wijk onder de naam Tuinstad gebouwd waar nieuwe bewoners huisvesting vonden. Het idee om een extra grote woongemeenschap onder de naam Tuinstad als uitbreiding van Lelydorp op te zetten, werd ontwikkeld en uitgevoerd door de heren Martinus Altenberg en Johan Pinas, beiden nu wijlen.

Ze waren functionarissen in dienst van het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer. Deze ambtenaren hebben zich er ook voor beijverd om een afdeling van het ministerie in Lelydorp op te zetten. Een man die ook nauw betrokken was bij de uitvoering van Tuinstad is de voormalige ambtenaar en nu 71-jarige Tamban Kromopawiro, een van de gerespecteerde bewoners van Lelydorp.

Sportontwikkeling

Bekende namen die veel voor de sportontwikkeling in Lelydorp hebben betekend zijn Emile Brielle, die 22 jaren als voorzitter van de Lelydorp Sport Bond (LSB) heeft gefunctioneerd en C. Ramtahal Singh, die gedurende 25 jaren de L.S.B. als penningmeester heeft gediend. Beide heren zijn al enkele jaren overleden, maar hun verdiensten en nagedachtenis zijn vereeuwigd door de twee grote stadions in Lelydorp naar hen te vernoemen, te weten het Emile Brielle Stadion en het C.R. Singh Stadion.

De Lelydorp Sport Bond levert overigens nog steeds een belangrijke bijdrage aan de sportontwikkeling in Suriname. Momenteel participeren liefst 22 verenigingen in de verschillende competities. De huidige voorzitter is Vincent Gordon, in het dagelijks leven staf-functionaris bij de Volks Credietbank. Ook de huidige voorzitter van de Surinaamse Voetbal Bond, Louis Giskus, is jarenlang voorzitter geweest van de Lelydorp sportbond.

Lelydorp is also known for its many festivals, football competitions, music- and dance festivals and fairground attractions. At the end of the Ramadan, the fasting month of the Muslims, a lot of visitors from all parts of Suriname travel to De Kraneweg, one of the many streets, to exuberantly celebrate the 'Bodo feast' with the hospitable local population. Lelydorp is the chief town of the district Wanica and has more than 30,000 inhabitants. It is a multicultural society that consists of all the population groups living in Suriname. The road from Paramaribo to Lelydorp was previously called Pad van Wanica, but was renamed Indira Gandhi road in 1984.

The Indira Gandhi road has many side-roads in Lelydorp a few of which are the well-known Tawajariweg that leads to the Dessa community, the Lelydorperweg, the schotelweg, the De Craneweg, the Altona- and Javaweg, the Curaçaweg and the Van Hattemweg.

Kofi-Djomp

Formerly, Lelydorp was a small hamlet that was known as Kofi-Djomp because it was there that the escaped slave Kofi was able to reach safety by jumping (djomp in the Surinamese language) over a wide ditch. When the Lawa railroad was built in 1902 from Paramaribo to the interior of the then district Suriname, Kofi-Djomp became an important halt on that section. And to honor governor Cornelis Lely B sc. under whose administration the railroad was built, the place was named after him and received the name of Lelydorp. For the sake of keeping the old name, the square in the center of town was given the name Kofi-Djompoplein in 1983. The railroad has disappeared but meanwhile Lelydorp has developed into a small town with an active and progressive community. In the Lelydorp area there are still small-scale

farmers to be found who cultivate primarily vegetables. Rice used to be the main crop but there is not much left of it.

All facilities to be expected in an administrative center are available: government offices, a police station, a market, a post office, branches of various banks, a health center, different types of schools including a high school, sport fields (including the Emile Brielle and Singh stadiums), the NAKS sports complex with lodging facilities and an adult education center, a welfare pedagogical center, named Matoekoe, an information- and study center with library, a public playground, lots of restaurants and stores, cyber cafés, a hotel and casino (Lely Hills).

71 year old former civil servant Tamban Kromopawiro. He is one of the respected inhabitants of Lelydorp.

Sport development

Well-known names that meant a lot for the development of sports in Lelydorp are Emile Brielle, who was chairman of the Lelydorp Sports Association (LSA) for 22 years and C. Ramtahal Singh who acted 25 years as treasurer of the LSA. Both gentlemen passed away a few years ago but their merits and remembrance have been immortalized by naming two large stadiums in Lelydorp after them, i.e. the Emile Brielle stadium and the CR Singh stadium.

As a matter of fact the Lelydorp Sports Association still makes a worthy contribution to the development of sport in Suriname. At the present time as much as 22 clubs participate in the various competitions. The current chairman is Vincent Gordon, in private life a staff member of the Volkscredietbank. The present chairman of the Surinamese Football Confederation, Louis Giskus, has served many years as chairman of the LSA as well.

**TRANS
ATLANTIC
VIDEO
SERVICES**

Van 1 Hogerhuysstraat 68 - P.O.Box 2078
Paramaribo - Suriname
Tel : (597) 404970 / 401794 - Fax : (597) 401792
e-mail : info@tavs.nl

- * Audiovisuele presentaties en systemen.
- * Professionele Video & DVD producties.
- * Video opnames / Documentaires voor tv, bedrijven en instellingen.
- * Overzetten van verschillende Video systemen PAL-NTSC.
- * Ondertitling van films.
- * Inflight video services.
- * Consultancy

20 years of experience in DVD & VIDEO Duplication,
TV & Film Productions.

BETACAM
LSI
DVCPRO
DVCAM
IX

Suriname herdenkt 145 jaar Ketikoti

Ivan Cairo

Suriname viert dit jaar op 1 juli 145 jaar afschaffing van de slavernij. Ketikoti dey of Manspasi, zoals dat in de volksmond heet is in de jaren zestig officieel ingesteld als 'Dag der Vrijheden'. Wanneer Nederland, de toenmalige koloniale machthebber op 1 juli 1863, de afschaffing van de slavernij afkondigt in al zijn koloniën, komen ongeveer 40.000 slaven in Suriname vrij. Ze moesten echter nog tien jaar, weliswaar tegen betaling, op de plantages werken. De afschaffing van de slavernij kwam 57 jaar nadat in 1806 de slavenhandel was afgeschaft.

De abolitie van de slavernij in Suriname volgde op die van Engeland (1833) en Frankrijk (1848). De afschaffing van de slavernij wordt ook wel aangeduid met de term 'emancipatie'. Het was een beslissing die zeer ernstige gevolgen had voor de Surinaamse maatschappij en economie. De voormalig slavenhouders ontvingen voor iedere vrijgelaten slaaf een premie van de Nederlandse overheid, als compensatie voor het wegvallen van het arbeidspotentieel. Om het arbeidstekort op te vangen werden toen contractarbeiders uit Nederlands Indië (nu Indonesië), India en China gehaald. De vrijgekomen slaven moesten echter nog gedurende een periode van tien jaar onder het zogenaamde staats-toezicht werken op de plantages. In deze periode waren vrijgelatenen tussen de 15 en 60 jaar verplicht een arbeidsovereenkomst af te sluiten. Zo wilden de autoriteiten voorkomen dat een massale leegloop op de plantages zou plaatsvinden wat catastrofale gevolgen voor de plantage-economie zou hebben. Pas na de periode van staats-toezicht kregen de vroegere slaven het volledig burgerrecht.

Vooraf Afro-Surinamers vieren de Dag der Vrijheden vaak uitbundig, maar ook even vaak in diepe bezinning. Ter gelegenheid van 100 jaar Manspasi werd in 1963 in Paramaribo een monument onthuld. Dit standbeeld dichtbij de hoek Zwartenhovenbrug- en dr. Sophie Redmondstraat stelt Kwakoe voor. Het verbeeldt een weggelopen en naar verluidt opnieuw gevangen genomen slaaf die het symbool werd voor de drang naar vrijheid. Het standbeeld kreeg de naam Kwakoe, omdat in de Afrikaanse cultuur ten tijde van de slavernij, het traditie was dat kinderen de naam kregen van de dag waarop ze waren geboren. De naam 'Kwakoe' is trouwens afkomstig van de Kromantistam in Ghana. Jongens die op de woensdag werden geboren, kregen dan ook vaak de naam Kwakoe. Omdat 1 juli 1863 op een woensdag viel, heeft het beeld in de hoofdstad dan ook de naam Kwakoe gekregen. Ketikoti is een uitbundig feest met veel muziek dat tot in de kleine uurtjes doorgaat.

Het Kwakoe festival

In Amsterdam, Nederland wordt jaarlijks een Kwakoe festival georganiseerd. Het festival biedt een cultureel programma met live muziek, film, sportevenementen, dans en verschillende eettentjes.

Het werd voor het eerst georganiseerd in 1975 en was oorspronkelijk bedoeld als een voetbaltoernooi voor thuisblijvers tijdens de zomervakantie. Bezoekers waren hoofdzakelijk bewoners van Amsterdam-zuidoost en van Surinaamse, Antilliaanse en Afrikaanse afkomst. Het festival had daardoor al vanaf het begin een multicultureel karakter. In de afgelopen dertig jaar heeft het zich ontwikkeld tot een terugkerende manifestatie die jaarlijks een miljoen bezoekers trekt uit heel Nederland. Voor de Surinamers in Amsterdam is 1 juli ook het begin van het Kwakoe festival. Vooraf de Afro-Surinaamse vrouwen dragen op Manspasi een anjisa (hoofddoek), terwijl sommigen gestoken gaan in een koto. Dansen en genieten van muziek en lekker eten hoort er traditioneel ook bij, terwijl

rond het Onafhankelijkheidssplein, de Waterkant en in de Palmentuin diverse organisaties allerlei activiteiten op touw zetten, die steeds duizenden mensen trekken. Ook dit jaar zal in Paramaribo en de districten een activiteitenprogramma worden afgewerkt.

“De contouren zijn al zichtbaar maar de details moeten nog worden uitgewerkt”, vertelt Rudi Bottse voorzitter van de Stichting 1 juli Ketikoti die jaarlijks een aantal activiteiten organiseert. Om te voorkomen dat afro-gerichte organisaties elkaar ‘beconcurreren’ door op hetzelfde tijdstip soortgelijke activiteiten te houden, wordt nu voor een andere opzet gekozen. Een platform van de Afro-organisaties inclusief organisaties van marrons, nakomelingen van weggelopen slaven in het binnenland, is in de maak om zo zaken beter te stroomlijnen. De gebruikelijke activiteiten zoals kransleggingen en traditionele kerkdiensten vinden ook dit jaar plaats, terwijl een “brede conferentie” en prodo waka in de maak zijn.

Suriname commemorates 145 years of slavery abolition

Suriname celebrates this year, on July 1st, 145 years of the abolition of slavery. Ketikoti or Manspasi, as it is popularly called has been officially instituted in the sixties as "Freedom day". When Holland, the colonial ruler at the time, announces on July 1, 1863 the abolition of slavery in all its colonies, about 40,000 slaves in Suriname are liberated. They are obligated to work an additional 10 years, against payment that is, on the plantations. The abolition of slavery came 57 years after the abolition of the slave trade.

The abolition of slavery in Suriname followed the one in England (1833) and France (1848). The abolition of slavery is also designated with the term 'emancipation'. It was a decision having serious consequences for the Surinamese society and economy. The former slave keepers received for each liberated slave a bonus from the Dutch government as compensation for the loss of the labor supply. In order to compensate for the labor shortage, contract laborers were sent for from the Dutch East Indies (now Indonesia), India and China. The freed slaves however still had to work on the plantations for a period of ten years under the so-called state supervision. For this period the freed ones between 15 and 60 years old were obligated to enter into a labor contract. This way the authorities wanted to prevent a massive exodus on the plantations with catastrophic consequences for the plantation economy. Only at the end of the state supervision period the former slaves obtained their complete civil rights.

Especially Afro-Surinamese very often celebrate this day exuberantly, but sometimes quite soberly as well. On the occasion of one hundred years of slavery abolition in 1963, a monument was unveiled in Paramaribo. This monument, close to the corner of the Zwartenhovenbrugstraat and the dokter Sophie Redmondstraat, pictures Kwakoe. It represents an escaped slave that according to reports was caught again and became the symbol of the urge for freedom. The statue got the name Kwakoe because in the African culture at the time of the slavery, the tradition was that children received the name of the day on which they were born. As a matter of fact the name 'Kwakoe' originated from the Kromanti tribe in Ghana. Boys born on the Wednesday very often received the name Kwakoe. Because July 1st 1863 fell on a Wednesday, the statue in the capital received therefore the name Kwakoe. Ketikoti is an exuberant celebration with lots

of music lasting until the wee hours in the morning.

The Kwakoe festival

In Amsterdam, Holland a Kwakoe festival is organized yearly. The festival offers a cultural

food is traditionally part of it, while around Independence square various associations organize all sorts of activities that attract thousands of people every year.

This year a program of activities will be completed in Paramaribo and the districts as well.

Nov. 1975 - Kwakoe memorial

program with live music, movies, sporting events, dances and various snack bars. It was first organized in 1975 and was originally intended as a soccer tournament for those who stayed at home during summer vacation. Visitors were mainly residents from Amsterdam southeast and from Surinamese, Antillean and African origin. From the very beginning the festival had therefore a multicultural character. In the past thirty years it has developed into a returning manifestation that attracts a million visitors from all over Holland. For Surinamers in Amsterdam is July 1st also the beginning of the Kwakoe festival. Especially Afro-Surinamese women wear an anjisa, a headdress, while some are dressed in a koto. Dancing, enjoying music and tasty

"The outlines are already visible but the details still have to be elaborated", says Rudi Bottse, chairman of the July 1 Ketikoti foundation that organizes a number of activities every year. In order to avoid afro-oriented organizations "competing" with each other by organizing similar activities, another set-up has been chosen. A platform of the Afro-organizations including Maroons organizations, descendants from escaped slaves in the interior, is in the make in order to better streamline matters. The usual activities like laying wreathes and traditional church services take place this year as well, while a "broad conference" and a cultural manifestation are in the make.

Colakreek is genieten!

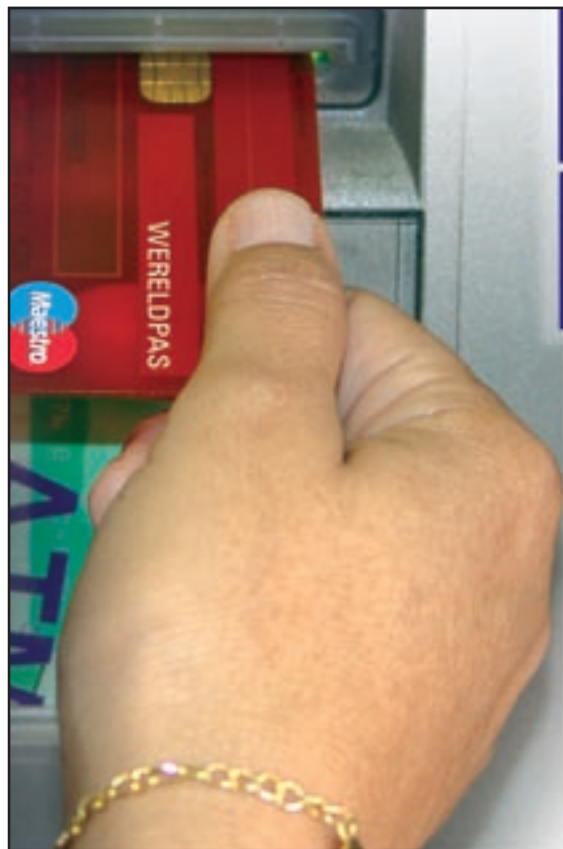

Bezoek ons op www.surinamevacations.com

Colakreek
Recreatiepark

METS Travel & Tours, Dr. J. F. Nassylaan 2, Paramaribo Tel.: 477088, fax: 422332 of na kantooruren 08828647

The easy way to pay

Easily withdraw money and make payments in Suriname?

Your foreign ATM and credit card is now accepted by the more than 35 ATMs and more than 400 POS machines of DSB Bank!!

- Easily withdraw your money and make payments 24 hours a day, 7 days a week
- Safe, you always have the right amount of money in your pocket
- And inexpensive!!

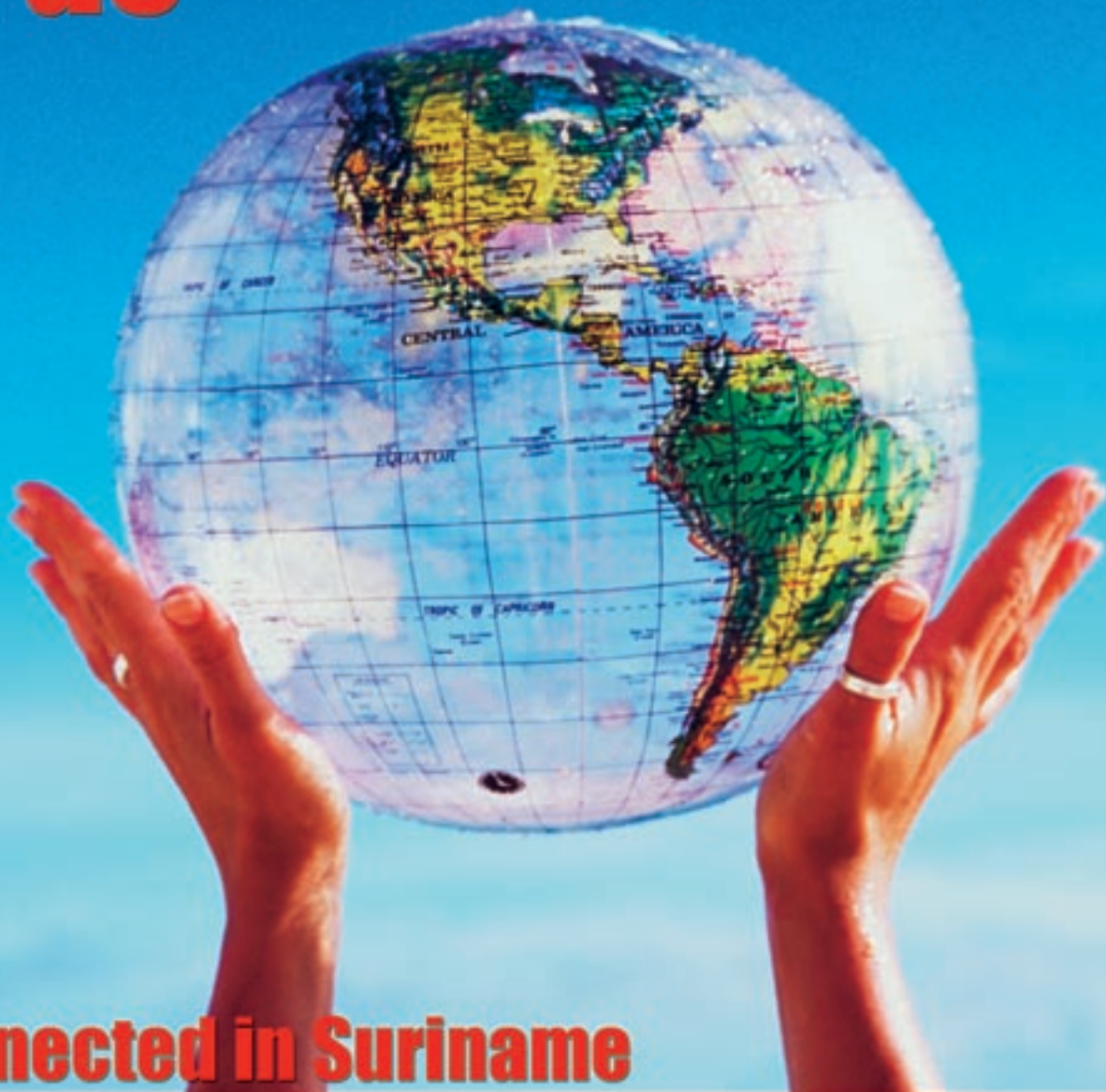

You recognize our ATM and POS machines by our logo

Start bank, and more...

DSB Bank, Henck Arronstraat 26 - 30, P.O. Box 1806, Paramaribo, Suriname, Phone: + 597 47 11 00, Fax: +597 -41 17 50, Swift: SURBSRPA, www.dsbbank.sr, info@dsbbank.sr,

Roam with us

Stay connected in Suriname

How to roam:

- Select 'Network Selection'
- Select 'Manual Network'
- Select 'Digicel' (SR 03 or 746-3)

Baba en Mai monument

De Hindostaanse immigratie van 1873-1916

Hardeo Ramadhin

Op 5 juni 2008 is het precies 135 jaar geleden dat de eerste Brits-Indische immigranten voet aan wal zetten op de Surinaamse bodem, bij Fort Nieuw - Amsterdam. Het eerste schip "Lalla Rookh" vertrok op 26 februari 1873 uit Calcutta met 410 immigranten en kwam op 5 juni van hetzelfde jaar in Suriname aan, met aan boord 399 passagiers, bestaande uit

279 mannen, 70 vrouwen, 32 jongens en 18 meisjes onder de leeftijd van 10 jaar. Het laatste schip dat in Suriname aankwam was het stoomschip "Dewa", dat op 7 april 1916 uit Calcutta vertrok met 303 mensen en op 24 mei daaropvolgend hier arriveerde. Tussen 1873 en 1916, in een tijdbestek van 43 jaren, zijn er 34.304 immigranten met 64 schepen

naar Suriname gebracht. Van dit aantal repatrieerden 11.512 immigranten, wat neerkomt op ongeveer eenderde deel. Uit de laatste volkstelling is gebleken dat er momenteel in Suriname 135.117 hindostanen wonen, maar de volledigheid gebiedt dat niet onvermeld blijft dat ruim vijf jaren geleden 160.000 hindostanen in Nederland woonden.

Groepsportret met Hindostaanse muzikanten - 1910
Group photograph with Hindustani musicians - 1910

The Hindustani immigration from 1873-1916

On June 5, 2008 it is exactly 135 years ago that the first British East-Indian immigrants set foot ashore in Suriname at Fort New Amsterdam. The first ship 'Lalla Rookh' left Calcutta on February 26, 1873 with 410 immigrants and arrived in Suriname on June 5th of the same year with 399 passengers on board, consisting of 279 men, 70 women,

32 boys and 18 girls under the age of ten. The last ship to arrive in Suriname was the steamer 'Dewa' that left Calcutta on April 7, 1916 with 303 passengers and arrived here the following May 24th. Between 1873 and 1916, in a period of 43 years, 34,304 immigrants were taken to Suriname in 64 ships. Of this number 11,512 immigrants repa-

triated, which amounts to about a third. The last census indicates that currently there are 135,117 Hindustani's living in Suriname, although for the sake of completeness the fact should not go unrecorded that as of five years ago 160,000 Hindustani's lived in Holland.

Moskee aan de Keizerstraat
Mosque at the Keizerstraat

Waarom immigranten naar Suriname?

De roep om afschaffing van de slavernij was in de 19e eeuw bijzonder groot. De liberalen, maar niet te vergeten de Engelse Abolitionisten Pitt en Wilberforce, oefenden internationaal een grote druk uit en de Amerikaanse schrijfster Harriet Beecher-Stowe, had met haar beroemd boek "Uncle Tom's Cabin" dat in 1852 werd uitgegeven, het hart van de brede massa geraakt. De Engelsen hadden toen al in 1833 en later de Fransen in 1848 de slavernij in hun koloniën afgeschaft. De Nederlandse regering had een beetje 'gepiept' in de Engelse en de Franse koloniën om te weten wat de gevolgen waren van de afschaffing van de slavernij. Toen de slavernij eenmaal afgeschaft was, trokken de slaven in groten getale naar de urbane gebieden, waardoor er een groot tekort aan arbeiders op de plantages ontstond. Nederland wilde echter niet lijdelijk toezien dat de plantages ontvolkt raakten. Om dat te voorkomen hebben ze het voorbeeld van de Engelsen overgenomen en werden contractarbeiders naar Suriname gehaald.

De contractbepalingen

De Engelse regering heeft alle medewerking verleend aan de Nederlandse om Brits-Indische immigranten naar Suriname te brengen. De immigranten kwamen onder de volgende bepalingen: zij kwamen voor een periode van vijf jaren, hadden vrije geneeskundige behandeling, kregen loon en na vijf jaar mochten zij gratis terugkeren naar Brits-Indië. Een beruchte bepaling in het contract was de "poenale sanctie", waarbij contractbreuk als misdrijf strafbaar werd gesteld. In het boek van pater De Klerk worden er ver-

schillende motieven aangehaald die ertoe geleid hebben dat velen Brits-Indië verlaten hebben. Na zijn priesterwijding werd Cor De Klerk benoemd voor Suriname. Hier heeft hij 12 jaar gewerkt. Eerst als kapelaan in de Bonifaas Parochie van Paramaribo. Daarna in Nickerie waar hij een kerkje bouwde ter ere van de Heilige Geest. Hij had vooral de zorg voor de Hindostanen. Vandaar dat hij, toen hij in 1940 op vakantie was in Nederland, in Leiden Hindi en Sanskriet ging studeren. Hij promoveerde in 1951 op een proefschrift 'Cultus en ritueel van het orthodoxe Hindoeïsme in Suriname'. In 1953 volgde een tweede boek over de immigratie der Hindostanen in Suriname. Die boeken bleken zo waardevol dat ze in 1998 werden herdrukt. Hij was daar, terecht, best trots op. Enkele belangrijke motieven om te emigreren waren onder andere: economische factoren, familietwisten, vrees voor blaam, het zware juk van het weduwschap, vlucht voor de justitie, zucht naar avontuur. In het tractaat waren er minimum eisen gesteld aan de accommodatie van de emigrantenschepen, maar in de praktijk bleek dat helaas anders uit te pakken.

Het werk op de plantages

In Suriname werden de immigranten ingezet om het werk, dat de slaven eerder gedaan hadden, te doen. Het werk op de plantages was bijzonder zwaar, vooral op de suikerplantages; het loon bedroeg 60 cent per dag voor mannen en 40 cent voor vrouwen en jongens tot 15 jaar.

De huisvesting was slecht en de medische zorg liet veel te wensen over, ondanks de mooie contractbepalingen. Ook hebben de plantagedirecteuren en opzichters vaak

misbruik gemaakt van de machtspositie die zij hadden. Zij konden zich in die positie handhaven zolang zij de taal van de blanke meesters spraken. Conflicten met directeuren en opzichters kwamen veelvuldig voor. Maar de immigranten hadden geen andere keus en hebben uiteindelijk naar tevredenheid van de deskundigen hun contractperioden afgesloten.

Een ander veel voorkomend verwijt aan het adres van de directeuren en opzichters was dat zij zich vergrepen aan de vrouwen. Naast deze negatieve gebeurtenissen hebben zich ook positieve zaken voorgedaan, waardoor de immigranten en hun nakomelingen de mogelijkheden gehad hebben om zich te ontwikkelen.

De vooruitgang van de immigranten

Het klimaat van vooruitgang en mogelijkheden in Suriname was veel gunstiger dan in India. Via het onderwijs hebben velen een hogere maatschappelijke positie bereikt. In 1930 werd C.R. Biswamitre, als eerste hindostaan tot lid van de Koloniale Staten gekozen. De koloniale machtshebbers, de Rooms-katholieke missie en de Hernhutters (broedergemeenten) hebben in alle delen van ons land scholen gebouwd, waardoor de plattelanders, uiteraard ook de nakomelingen van de Brits-Indiers, onderwijs konden volgen. Bij dezen moet ook vermeld worden dat Rahmat Ali, de eerste hindostaan is die op 15 juli 1938 aan de Geneeskundige School was afgestudeerd

Phagwa celebration

als medicus. Opgemerkt moet worden dat vooral creoolse leerkrachten de polders in-trokken om de nakomelingen van de immigranten naar school te krijgen, waardoor zij goed westers onderwijs konden genieten.

Deze pioniers hebben bergen werk verzet voor de nakomelingen van de immigranten in de verschillende districten. Op het politieke en economische vlak zijn de successen van de nakomelingen van de immigranten in Suriname duidelijk zichtbaar. Ook zetten zij zich volledig in voor de verdere opbouw en ontwikkeling van hun land.

Why immigrants to Suriname?

The clamor for abolishing slavery was extremely high in the 19th century. The liberals, and not to forget the English abolitionists Pitt and Wilberforce, exerted tremendous pressure internationally and the American writer Harriet Beecher-Stowe had with her famous book "Uncle Tom's cabin" published in 1852, touched the hearts of a wide audience. The English had already abolished slavery in their colonies in 1833 and later the French in 1848. The Dutch government had had a peek in the English and French colonies to learn what the consequences were of the abolition of slavery. Once the latter was abolished the slaves left in great numbers for urbane areas, creating a severe shortage of laborers on the

plantations. Holland however, was reluctant to idly stand by while plantations got depopulated. To prevent this they followed the example of the British and recruited contract laborers for Suriname.

The contract stipulations

The British government extended its full cooperation to the Dutch for bringing British East-Indian immigrants to Suriname. The immigrants came under the following provisions: they came for a period of five years, had free medical treatment, received a salary and could return to British East India free of charge. An infamous clause in the contract was the penal sanction, whereby breach of contract was penalized as a criminal offense.

In the book of father De Clerk different motives that led to many leaving British India, are quoted. After his ordination as a priest Cor De Clerk was assigned to Suriname. He worked here for 12 years. First as a chaplain in the St Boniface parish of Paramaribo and after that in Nickerie where he built a small church in honor of the Holy Ghost. He took care mainly of the Hindustani's. That is why while he was on vacation in Holland in 1940 he took up the study of Hindi and Sanskrit in Leiden. He obtained his doctorate in 1951 with a thesis on 'Cult and ritual of the orthodox Hinduism in Suriname'. In 1953 a second book followed about Hindustani immigration to Suriname. The books were considered so valuable that they were reprinted in 1998. He was, rightfully so, quite proud of that fact. Some important motives for emigrating were among others: economical factors, family feuds and the fear of being blamed, the heavy burden of widowhood, the flight for justice, and the longing for adventure. In the tract, minimum requirements were dictated for accommodation in the immigrant ships but in practice this turned out to be different, unfortunately.

Work on the plantations

In Suriname the immigrants were put into service to do the work that slaves had done previously. Work on the plantations was particularly heavy, especially on the sugar plantations; the salary was 60 cents a day for the men and 40 cents for the women and boys to the age of fifteen. The accommodation was bad and the medical care left much to be desired, in spite of the beautiful contract stipulations. Plantation directors and overseers often abused their position of power. They were able to maintain their position as long as they spoke the language of the white masters. Conflicts with directors and overseers happened often. But the immigrants had no other choice and ultimately concluded their contracts to the satisfaction of the experts. Another common reproach towards the directors and overseers was that they raped the women. Apart from these negative events, positive things happened as well, whereby immigrants and their descendants were able to develop themselves.

The progress of the immigrants

The climate of progress and opportunities in Suriname was much more favorable than in India. Through education many have attained a higher social status. In 1930 C.R. Biswamitre was chosen, as the first Hindustani, a member of the Colonial Council.

Hindu ritueel - Surinamerivier
Hindu ceremony - Surinamerivier

Hindu tempel in Nickerie
Hindu temple in Nickerie

Herdenking 135 jaar hindostaanse immigratie “Je moet voelen dat het j  uw dag is”

Sabitr   Gangapersad

Langer dan een jaar is de Culturele Unie Suriname (CUS) bezig met voorbereidingen voor de viering van 135 jaar hindostaanse immigratie op 5 juni 2008. Uit het overleg met de verschillende verenigingen die bij de organisatie zijn betrokken is een levendig activiteitenprogramma voortgekomen, dat onder het motto ‘Je moet voelen dat het j  uw dag is’, zal worden afgewerkt.

“Het is belangrijk om de dag te beginnen met gebed”, zegt de ondervoorzitter John Parsadi. “Daarom hebben we op 5 juni een grote gebedsbijeenkomst op het Onafhankelijkheidsplein. Ruim een uur – van 7.00 uur tot 8.00 uur – zal worden gebeden en gemediteerd. Daarna wordt de aankomst van de immigranten uitgebeeld met een boottocht.”

Het laatste werd tien jaar geleden geïntroduceerd bij de viering van 125 jaar hindostaanse immigratie en is nu een terugkerend evenement geworden bij lustrumvieringen. Gestoken in traditionele kledij met bagage en al, zullen mannen, vrouwen en kinderen voet aan wal zetten bij de Marinetrap. Oude voorwerpen, klederdracht, muziekinstrumenten, sieraden en andere attributen zullen niet ontbreken. Het publiek zal zich een goede voorstelling kunnen maken van hoe het 135 jaren geleden moet zijn geweest toen de eerste Brits Indische contractarbeiders in Suriname aankwamen met de Lalla Rookh, op 5 juni 1873. De ‘immigranten’ zullen groots worden onthaald en met Taaza muziek worden begeleid naar het monument van Baba en Mai (Baba staat voor vader en Mai betekent moeder) waar er een bloemenhulde zal plaatsvinden. Na een korte ceremonie bij

het standbeeld gaan de feestvierders richting presidentieel paleis waar tot 13.00 uur een volksreceptie wordt gehouden. Vervolgens begeven de mensen zich naar het Lalla Rookh complex aan de Lalla Rookhweg, voor de optocht van de praalwagens. Het belooft een groot spektakel te worden waaraan ruim vijftig organisaties deelnemen.

De ontwikkeling van hindostanen in Suriname – vanaf het moment van aankomst tot de status die ze anno 2008 hebben – zal prachtig worden uitgebeeld. Groepen artiesten zullen op trailers verschillende sketches

Mahatma Gandhi -
Heiligenweg

laten zien. In de voorhoede staat de Lalla Rookh: de boot waarmee de eerste contractanten arriveerden. Dit gevolgd door een scène van een plantage met arbeiders. Trailers met daarop nagebootste oude huizen, compleet met kippenren en hindostaanse vrouwen bezig met het uitlezen van rijst zullen niet ontbreken. Daarna volgt Baba op een ezelkar beladen met houtskool, kinderen

op school die Hindi leren, de voltrekking van een hindoehuwelijk en de daarbij horende Londa ke Nach (dans door een als vrouw verklede jongeman), nagara dans, een tempel, een marktstand met verkoper, rechtsgeleerden, vruchtbomen en wat dies meer zij. In de stoet gaan ook mee zwaar materieel zoals hydraulische graafmachines, om de ontwikkeling uit te beelden, delen van de Ramlila (het Ramayanaspel), verschillende hindoe-goden, een baithak gana-, bhajan- en een semiklassieke muziekgroep, een orchestra die moderne muziek ten gehore brengt, dames achter de computer, artsen en verpleegsters. Kortom, alle sectoren en disciplines waarin hindostanen zitten, zullen te zien zijn. De stoet praalwagens trekt door de stad gaat via het monument van Baba en Mai naar het Onafhankelijkheidsplein waar de dag wordt afgesloten met een optreden van nationale en internationale artiesten.

Maar daarmee eindigt de viering niet; zij gaat door tot 20 juni. Op die dag wordt een groot multicultureel evenement gehouden in de Anthony Nesty Sporthal. Hindostaanse groepen zullen een deel van de avond optreden, waarna het vaandel van Suriname zal worden overgedragen aan de organisatie die belast is met de viering van 1 juli, de Dag der Vrijheden, ter herdenking van de afschaffing van de slavernij op die datum in 1863. Deze organisatie geeft dan de aanzet voor haar activiteiten en zal deze zodanig plannen dat daarna het vaandel aan de stichting Herdenking Javaanse immigratie kan worden overgedragen. Deze zal het op haar beurt overdragen aan de organisatie belast met de viering van 155 jaar Chinese immigratie. Op deze wijze wil CUS de eenheid in verscheidenheid verstevigen.

The colonial rulers, the Roman-Catholic mission and the Moravians built schools everywhere, enabling rural residents, and obviously the descendants of the British East-Indians as well, to obtain an education. The fact should be mentioned here that Rahmat Ali was the first Hindustani that on July 15, 1938 graduated as a doctor of medicine from the Medical School. It should be noted that especially Creole teachers took to the polders to get descendants from immigrants into the schools so they could get a good western education. Those pioneers

moved mountains in the various districts for the descendants of immigrants. On the political and economical level the successes of the descendants of immigrants in Suriname are readily apparent. They too give their all for the further advancement and development of their country.

Commemoration 135 years of Hindustani immigration

"You have to feel it is your day"

Sabitrje Gangapersad

For more than a year the "Culturele Unie Suriname (CUS)" has been busy with the preparations for celebrating 135 years of Hindustani immigration on June 5, 2008. A hefty program of activities stemmed from consultations with the different associations involved with the organization. The program will be completed under the motto 'You have to feel it is your day'.

"It is important to start the day with prayers", says vice chairman John Parsadi. "That is why we have a large prayer gathering on Independence square June 5th. For about an hour - from 7:00 AM to 8:00 AM - we will pray and meditate. Afterwards the arrival of the immigrants will be portrayed with a boat pageant".

The latter was introduced ten years ago with the celebration of 125 years of Hindustani immigration and has become a returning event at lustrum celebrations. Dressed in traditional attire with baggage and all, men women and children will set foot ashore at the Marine stairs. Old objects, costumes, musical instruments, jewelry and other attributes will not be missing. The public will have a good impression on how it was 135 years ago when the first British East-Indians contract laborers arrived in Suriname with the Lalla Rookh on June 5th 1873. The 'immigrants' will be welcomed in grand fashion and be accompanied by Taaza music to the monument of Baba and Mai (Baba means father and Mai mother) where a floral tribute will be paid. After a short ceremony at the statue the celebrants will depart for the presidential palace where a public reception will be held until 1:00 PM. Then the people will leave for the Lalla Rookh complex on Lalla Rookh road, for the float parade. It promises to be a magnificent show with more than 50 organizations participating.

The development of Hindustani's in Suriname - from the moment they arrived until 2008 and the status they now have - will be splendidly portrayed. Leading the parade is the Lalla Rookh: the ship that carried the first contract laborers. It will be followed by a plantation with laborers. Trailers carrying old imitation houses complete with a chicken run and Hindustani women busy

are active will be depicted. The parade of floats travels through the city and goes via the Baba and Mai monument to the Independence Square where the day will be concluded with a show given by national and international artists.

But that is not the end of the celebration; it goes on until June 20th. On that day a great multicultural

Expositie Surinaams Museum
Exhibition Suriname Museum

sorting out rice grains will not be lacking. Then follows Baba on a donkey cart laden with charcoal, children at school learning Hindi, the celebration of a Hindu wedding and the accompanying Londa Ke Nach (dance by a young man dressed as a woman), nagara dance, a temple, a market stand with vendor, lawyers, fruit trees and so on and so forth. Heavy equipment like hydraulic excavators will be in the parade as well to portray development, parts of the Ramlila (the Ramayana game), various Hindu gods, a baithak gana-, bhajan- and a semi-classical music group, an orchestra that plays modern music, ladies behind the computer, doctors and nurses. In short, all sectors and disciplines where Hindustani's

event will be held in the Anthony Nesty Sports hall. Hindustani groups will perform during part of the evening after which the Surinamese colors will be handed over to the organization responsible for the celebration of July 1st, Freedom Day, in commemoration of the abolition of slavery on that date in 1863. This organization will then initiate its own activities and plan them in such a way that the colors can be passed on to the foundation Commemoration Javanese immigration. They in turn will pass it on to the organization responsible for the celebration of 155 years of Chinese immigration. In this way the CUS wants to solidify the unity in diversity.

Ai Sranang

*This land is Your Land, This Land is My Land
From New Nickerie to the Marowijne
From Paramaribo to Sipaliwini
This Land was made for You and Me*

Zo ongeveer had de tekst in Suriname kunnen zijn van het lied van de Amerikaanse zanger Woody Guthrey, als de Engelsen het land niet hadden geruild voor Manhattan. Een lucratieve ruil, zeggen de geleerden. Want New York is nu vele malen rijker dan Suriname. Weliswaar moesten de Britten na een onafhankelijkheidsoorlog van zeven jaar met hangende pootjes weer terug naar Londen, maar Amerika en Engeland bleven economisch en cultureel nauw met elkaar verbonden. De nieuwe wereld werd overspoeld door Europeanen, Aziaten, Zuid Amerikanen en ga maar door. Zoveel verschillende mensen. De toekomst is van iedereen. "This Land is Your Land".

Door die ruil heeft Suriname dus nooit iemand gehad die voortborduurde op de Engelse folksong-traditie. Guyana, voormalig Brits Guyana, het buurland van Suriname, kreeg die traditie wel. "Oh Guyana" is een echte folksong en klinkt ontroerend teder voor het volk.

*Oh Guyana, land where I was born
Oh sweet land, shining in the sun
I could hear the monkey chatter up in the tree
And the parrots singing this melody
Oh Guyana, beautiful Guyana
Oh Guyana, independently
Oh Guyana, beautiful Guyana*

"Oh Guyana" was een hit op de negende Carifesta van 2006 in Trinidad & Tobago. De melodie lijkt verdacht veel op "The Maker" van Daniel Lanois. Ook niet toevallig, Lanois is Canadees. Die Britten waren immers overal. Engeland was volop bezig met de industriële revolutie en bouwde aan z'n koloniale wereldheerschappij. De muziek kwam mee, uit Wales, Schotland, Ierland en zelfs uit de rokerige midlands.

Nederland liep wat dat betreft een beetje achter. Terwijl Europa allang de jacht had geopend op kostbare mineralen, droomden de kooplieden in Den Haag en Amsterdam nog van stille plantages met brave slaven en contractarbeiders. De blanke bovenlaag trok zich terug in de salons en luisterde naar kamermuziek. Buiten ontwikkelde zich een etnische smeltkroes van uiteenlopende muziekstijlen.

Surinaamse muziek is daarom uniek in de wereld en kenners beweren dat ze vele malen rijker is dan Manhattan.

Maar waar is dan de invloed van de Nederlandse muziek in Suriname? Die kwam vreemd genoeg niet van de Nederlanders zelf.

Alweer was het de migratie, maar dan in omgekeerde richting, die ervoor zorgde dat de Surinaamse zanger Max Nijman in de beste traditie van het Nederlandse levenslied de mooiste lofzang aan Suriname neerzette.

*Ai Sranang, mi moi switi kondre
Ja Suriname, mijn mooi heerlijk land
Ai mi lobi joe sote
Ja ik hou zoveel van je
Te mi tnapoe en mi loekoe na ala sé
Wanneer ik daar sta en naar alle kanten kijk
We dan mi hati a ne sari foe troe
Dan is mijn hart niet groot genoeg*

En Nijman is echt niet de enige zanger bij wie het hart overstroomt alleen al bij de gedachte aan Suriname. Jonge Surinaamse vocalisten bejubelen hun land alsof ze smoorverliefd zijn. Neem nou "Lob' Sranang Soté" van Brian Bijlhout, een vrije bewerking van Steven Stills' "Love The One You're With". Voor het gemak de absolute liefde voor zijn eigen land. Feit is dat het Surinaamse lied bezwangerd is van liefde voor "Sranang". En dat geldt voor de meeste landen van het Caribisch gebied.

Als u iets van die diepe muzikale emotie wilt ervaren, moet u dit jaar het tiende culturele festival van de landen van de Caricom bezoeken. "CARIFESTA X" wordt in de laatste week van augustus 2008 gehouden. Ditmaal in Georgetown, de hoofdstad van Guayana. Het thema is al even uitdagend als vertrouwd: "One Caribbean, One Purpose, Our Culture, Our Life"

Column

Oh Suriname

*This land is Your land, This Land is My Land
From New Nickerie to the Marowijne
From Paramaribo to Sipaliwini
This land was made for You and Me*

This is approximately what the text from the song from the American singer Woody Guthrie could have been in Suriname, if the English had not traded the land for Manhattan. A lucrative exchange scholars say. Because New York is now many times richer than Suriname. It is true that the British, after a seven-year independence war had to go back to London with their tail between their legs, but America and Britain kept close economical and cultural ties. The new world was inundated by Europeans, Asians, and South-Americans and so on. So many different people, The future belongs to everybody. "This Land is Your Land". Because of the exchange Suriname never had anybody able to continue the English folk song tradition. Guyana, former British Guyana, Suriname's neighbor, received that tradition all right. "Oh Guyana" is a true folk song and sounds movingly tender to the people.

*Oh Guyana, land where I was born
Oh sweet land, shining in the sun
I could hear the monkey chatter up in the tree
And the parrots singing this melody
Oh Guyana, beautiful Guyana
Oh Guyana, independently
Oh Guyana, beautiful Guyana*

"Oh Guyana" was a hit on the ninth Carifesta of 2006 in Trinidad & Tobago. The melody sounds suspiciously like "The Maker" from Daniel Lanois. Not coincidentally, Lanois is a Canadian. Those British were everywhere after all. England was at the height of the industrial revolution and was building its colonial world dominion. The music came with it from Wales, Scotland, Ireland, and even from the smoky Midlands. Holland was lagging behind a bit as far as that was concerned.

While Europe had long ago started the run on precious minerals, the merchants in The Hague and Amsterdam were still dreaming about quiet plantations with obedient slaves and contract laborers. The upper class retired in salons and listened to chamber music. On the outside an ethnical melting pot of diverse music styles developed. That is why Surinamese music is unique in the world and connoisseurs claim that it is many times richer than Manhattan. But where then is the influence of the Dutch music in Suriname? Strangely enough it did not come

from the Dutch themselves. Again it was migration, but then in the opposite direction, that saw to it that the Surinamese singer Max Nijman, in the best tradition of the Dutch sentimental song, wrote the most beautiful song of praise for Suriname.

*Ai Sranang, mi moi switi kondre
Oh Suriname, my beautiful lovely country
Ai mi lobi joe sote
I love you so much
Te mi tnapoe en mi loekoe na ala sé
When I am standing there and looking everywhere
We dan mi hati a ne sari foe troe
Then my heart is full of joy*

And Nijman is not the only singer whose heart overflows with love just thinking about Suriname. Young Surinamese vocalists cheer their country as if they were besotted. Take now "Lob' Sranang Soté" from Brian Bijlhout, a free arrangement of Steven Stills' "Love with the one you're with". For the sake of convenience the absolute love for his country. The fact is that Surinamese songs are laden with the love for 'Sranang'. This applies to most of the countries in the Caribbean. If you want to experience something of the deep musical emotion, you have to visit the tenth cultural festival of the Caricom countries. CARIFESTA X is held in the last week of August 2008. This time in Georgetown, capital of Guyana. The theme is as challenging as it is familiar: "One Caribbean, One Purpose, Our Culture, Our Life".

Henk Hendriks (1946) is correspondent en regiovertegenwoordiger voor Radio Nederland Wereldomroep in Suriname. Deed hier in 1969 gedurende een half jaar onderzoek voor zijn studie sociologie. Bekleedde in de jaren '70 en '80 beleidsfuncties in het kader van de vestiging van Surinamers in Nederland.

Henk Hendriks (1946) is correspondent and regional representative in Suriname for Radio Netherlands World Service (RNW). Did a half year of research in 1969 for his sociology study. Held in the seventies and eighties, management functions within the scope of the establishment of Surinamers in the Netherlands.

SLM stewardes wint ISPY 2008 Award

SLM stewardess wins ISPY 2008 Award

ISPY betekent 'Inflight Sales Person of the Year'. De ISPY Award is een onderscheiding die in Engeland wordt uitgereikt aan het best verkopende cabinepersoneel van verschillende luchtvaartmaatschappijen. Dit programma dient om de bemanning commercieel bewust te maken en het groter geheel te laten begrijpen zodat ze ontvankelijker worden voor specifieke verkooptraining.

Vanaf 2006 heeft Surinam Airways elk jaar 2 cabinepersoneelsleden afgevaardigd om aan dit programma deel te nemen. Dit jaar werden Ninon La Rose en Imani van Klaveren in de gelegenheid gesteld om van 29 januari tot 2 februari hierin te participeren. En Imani van Klaveren streek met de eer: ze kreeg de Product Knowledge Award.

Met het winnen van deze onderscheiding krijgen Suriname en Surinam Airways internationaal meer bekendheid. Over haar wederwaardigheden tijdens dit programma vertelt onze Award winner het volgende.

"Bemanningen uiten vaak hun bezorgdheid dat verkoop ten koste kan gaan van klantenservice, maar niets is minder waar. De enige manier om met succes aan boord te verkopen is de relatieverkoop benadering; voor 'harde verkoop' is aan boord van een vliegtuig geen plaats. Het is algemeen bekend dat je om een effectieve verkoper te zijn je goede communicatievaardigheden moet bezitten, goed met mensen moet kunnen omgaan. Deze vaardigheden of eigenschappen zijn juist die welke je mag verwachten van iemand die in staat en bereid is om een uitstekende klantenservice te verlenen; dat wil zeggen iemand die het werk niet doet omdat het moet.

In dit programma hebben wij verschillende dingen geleerd over het verkopen aan boord, zoals

- Verkopen met emotionele intelligentie
- Product kennis
- Product verkoop
- Effectief gebruik van het boordomroepsysteem

Dit zijn de criteria die worden gehanteerd bij de beoordeling van het cabinepersoneelslid dat het best gepresteerd heeft.

Ik heb geleerd hoe de producten te presenteren, en hoe je een goede relatie met de passagiers moet opbouwen. De achterliggende gedachte daarbij is de stelling dat mensen kopen van mensen die zij aardig vinden. Ik heb de kans gehad niet alleen mijn communicatievaardigheden te verbeteren, maar ook geleerd dat het van groot belang is je producten goed te kennen zodat je de passagiers informatie kunt verstrekken over de producten die zij wensen te kopen.

Ik heb cabinepersoneel uit de hele wereld ontmoet en wij hebben ervaringen uitgewisseld. Hoewel er werd gezegd dat wij geen kans maakten om te winnen, omdat wij een kleine luchtvaartmaatschappij zijn, heb ik getoond dat het zeker mogelijk is om iets te bereiken met veel toewijding, inspanning en zelfvertrouwen.

ISPY means In-flight Sales Person of the Year. The ISPY is an award that is presented in England to the best selling cabin personnel from various airline companies. This program is designed to make the crew commercially conscious and make them understand the greater essence and be more receptive to specific sales training.

From 2006 on, Surinam Airways delegated each year 2 cabin personnel to participate in this program. This year Ninon La Rose and Imani van Klaveren were given the opportunity to participate in it from January 29 to February 2.

And Imani van Klaveren carried off the palm: she received the Product Knowledge Award.

The winning of this award will enhance Suriname's and Surinam Airways' reputation internationally. Our award winner tells us about her experiences the following.

"Crews very often express their concern that sales will be at the expense of customer service, but nothing is further from the truth. The only way to successfully sell on board is the relationship sale approach; there is no room for 'hard sales' on board of an airplane. It is a

well-known fact that in order to be an effective sales person you need to possess good communication skills, be able to treat people well. These skills or qualities are precisely those you might expect from someone able and willing to render a first-rate customer service; that means someone doing the work not because he has to.

During this program we have learned various things about selling on board like

- Selling with emotional intelligence
- Product knowledge
- Product sales
- Effective use of the PA-system on board

Those are the criteria that are applied for judging the cabin personnel that performed best.

I have learned how to present the products, and how to build a good relationship with the passenger. The underlying idea with it is the postulate that people will buy from people they like. I have had the opportunity of improving not only my communication skills but of learning how very important it is to know your products well so you can provide the passengers with information about the products they wish to buy.

I have met cabin personnel from all over the world and we have exchanged experiences. Although it was said that we had no chance of winning because we were a small airline company, I have shown that it is certainly possible to achieve something with a lot of dedication, effort and self-confidence".

Mirage
Pleasure to play.....

THE WORLD'S LARGEST
HOTEL CHAIN

Best Western Elegance Hotel
The Quality of life

A luxury 4 star hotel, just a 5 minute walk from the centre of Paramaribo, with an unrestrained sphere and excellent service. You will feel immediately at home in this pleasant building.

Situation:

In the heart of the great centre of Paramaribo, not far from the shopping centre, banks and supermarkets. The J.A. Pengel international Airport is a ride of just 60 minutes.

Accommodation:

Best Western Elegance Hotel offers you 53 rooms, including a Penthouse. The prices of the rooms are inclusive taxes, service charge, breakfast, Airport shuttle from and to the Airport, use of sauna and gym facilities.

Available in all Rooms:

Mini bar, Hairdryer, Safety Deposit Box, Iron with board, Coffeemaker, Scale, (Wireless)Internet, Cable TV, Telephone, Clock Radio, Towels and Best Western Amenities. Connected rooms are also available.

Facilities:

The Hotel has 2 restaurants and 2 bars;

Brasserie Tibiti is a cosy and informal meeting place where one can have lunch and diner as well.

In restaurant Acajou you can have a taste of delicious meals from our international kitchen.

Enjoy a drink, prepared especially for you by our well trained bartenders in the Tibiti Bar or Lobby Bar Warana.

If you are looking for a right place to hold meetings, conferences or a party, Best Western Elegance Hotel offers you 2 fully equiped conference rooms.

Further more we offer Shopping Units, Hair Salon, Massage Salon, Beauty Salon, Laundry service, Room service, a Business center, sufficient Parking space and Taxi service.

Best Western Elegance Hotel

Frederick Derbystraat 99-100 / Paramaribo - Suriname

Phone : +597 420007 / Fax: +597 420008 / Reservation number : 00597-426555

Toll free number : 1-800-937-8376 / bestwestern.com / bestwesternsuriname.com

Each Best Western hotel is independently owned and operated. © Best Western International, Inc.

Sky Emporium

FRAGRANCES COSMETICS JEWELLERY CONFECTIONERY TOYS & GIFTS SNACKS SPIRITS & TOBACCO

Warm *welcome*

At Surinam Airways, we want to make your flight as enjoyable as possible. Even our tempting selection of onboard gifts and treats have been selected with your pleasure in mind. There's something for everyone, so why not treat yourself or a loved one to that special little something.

Keep the younger ones entertained during the flight with the 3 in 1 electronic game, delight the lady in your life with Les Parfum De Dior and for the gents, don't miss out on Giorgio Armani's Code. You can also choose from the range of tasty snacks onboard. Enjoy your flight!

HOW DO I PAY

We accept Euros, Visa Credit cards and Euro Mastercard

ALLOWANCES

Please note the following exceptions stand for these EU countries:

From Czech Republic - 200 cigarettes or 250g of smoking tobacco or 50 cigars or 100 cigarillos

From Estonia - 200 cigarettes or 250g of smoking tobacco*

From Hungary, Latvia, Lithuania, Poland, Slovakia or Slovenia - 200 cigarettes*

*No limit on other tobacco products as long as they are for your own use.

When travelling from outside the EU to the UK you are allowed to bring in the following, provided you travel with the items and do not intend to sell them.

- 200 cigarettes; or 100 cigarillos; or 50 cigars; or 250 gms of tobacco
- 2 litres of still table wine
- 1 litre of spirits or strong liqueurs over 22% volume; or 2 litres of fortified wine, sparkling wine or other liqueurs
- 60cc/ml of perfume
- 250cc/ml of toilet water
- £145 worth of all other goods including gifts and souvenirs

*The EU countries currently include:

Austria, Belgium, Cyprus (Greek part), Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Irish Republic, Italy, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Malta, Netherlands, Poland, Portugal, Slovakia, Slovenia, Spain (but not the Canary Islands), Sweden and the United Kingdom (but not the Channel Islands).

CUSTOMER SERVICE

All products are subject to availability. prices are correct at time of press.

All products shown are not to scale. Returned goods or enquiries in this range should be addressed to customer services at:

Alpha In-flight Retail, Abbey House 450 Bath Road, Longford, Heathrow. UB7 0EB UK

Air Surinam onboard shopping is produced for Alpha In-flight Retail
by Picot Limited, Aylesbury, Buckinghamshire HP20 1RE

fragrance for her

DKNY To Go €21.00

Eau de Parfum 30ml

The fragrance of New York captured in a vibrant, refreshing, modern fragrance.

Deseo by Jennifer Lopez €29.50

Eau de Parfum 50ml

The latest perfume Deseo from Jennifer Lopez opens with a tropical plant & Bergamot harmony transcends into a glittering burst of fresh orange blossom & pink geranium. Deseo is encased within a dazzling aquamarine & golden diamond bottle, a natural twist from JLO to the glamorous Jennifer Lopez identity.

DKNY
DONNA KARAN NEW YORK

EXCELLENT
PRICE

DKNY Be Delicious Duo €39.50

Eau de Parfum 2x30ml

Two delicious bites of temptation, one delicious gift. DKNY Be Delicious Eau de Parfum Spray is refreshingly succulent. DKNY Red Delicious Eau de Parfum Spray is daring and tantalising.

coffrets

Dior

Dior Les Parfums de Dior €35.00

Eau de Parfum 5 x 5ml

Five great fragrances from Dior in a coffret as precious as a jewellery box. Brand New Dior Addict Shine Eau de Toilette, J'adore Eau de Parfum, Miss Dior Chérie Eau de Parfum, Midnight Poison Eau de Parfum, Dolce Vita Eau de Toilette.

Travel Retail Exclusive

Calvin Klein

Calvin Klein Gent's Coffret €34.00

Eau de Toilette 5 x 15ml

Perfect for the discerning gentleman who likes to travel with style. The best selling collection consists of: Obsession Night Man, Euphoria Men, ck IN2U For Him, Eternity Men and ck One.

Travel Retail Exclusive

NEW

ESTÉE LAUDER

Estée Lauder Purse Spray Collection €35.00

Eau de Parfum 5 x 4ml

Five Estée Lauder Eau de Parfum Purse Sprays in a chic satin travel case: New Pure White Linen, Pleasures, Pleasures Exotic, Beautiful, and Estée Lauder Beyond Paradise.

Travel Retail Exclusive

NEW

NEW

Prada Man €37.50

Eau de toilette 50ml

Introducing Prada Man. With its highly natural but seductive charm, the new fragrance for men makes and leaves a lasting impression. A rich, complex amber intermingles with the clean fresh scent of barbers soap.

PRADA

Prada Infusion D'Iris €47.00

Eau de Parfum 50ml

As elusive and unique as the precious ingredient from which it takes its name, Infusion D'Iris is inspired by a search for balance and harmony in a chaotic and contradictory world. Tradition is fused with idealism, heritage moulded to modernity, classicism reinterpreted through originality... Infusion D'Iris is a fresh, enduring, clean and sensual fragrance.

NEW

his & hers

BOSS Femme €40.00

Eau de Parfum 50ml

Femme is a creamy sensual fragrance with notes of jasmine and apricot. Perfect for the sophisticated woman.

BOSS
HUGO BOSS

NEW

BOSS Pure €39.50

Eau de Toilette 50ml

BOSS Pure is the new male fragrance from BOSS. Inspired by the idea of a man to become one with water, the fragrance is subtle, sophisticated and delightfully fresh. With its utterly energising scent that bursts with aquatic freshness, BOSS Pure captures the sensuality and emotion of a man united with the pure, unstoppable power of water.

DOLCE & GABBANA

DOLCE & GABBANA the one €48.50

Eau de Parfum 50ml

The One is a warm, oriental floral fragrance with a modern sensuality. A fragrance with a strong personality and a contrasting golden sweetness.

NEW

NEW

DOLCE & GABBANA the one for Men €39.50

Eau de Toilette 50ml

Dolce & Gabbana The One for Men is a concentrate of elegance and sensuality. A spicy, oriental fragrance, developed on the harmony of tobacco with refined woody notes. For the modern hedonist who never passes by unobserved.

GIORGIO ARMANI

Giorgio Armani Code for Men €44.50

Eau de Toilette 50ml

A new perspective on the Giorgio Armani man. The fragrance is elegant, timelessly sensual, understated yet heady. Armani's first masculine oriental: a fresh, spicy composition which opens on notes of lemon and bergamot, leading to a heart of olive flower. The cylindrical glass fragrance bottle is inspired by the satin lapels of an Armani tuxedo.

Buy both Armani Code for her and Armani Code for him for only €73, saving €14 off the combined onboard price

Giorgio Armani Code for Women €43.00

Eau de Toilette 50ml

The fragrance of New York captured in a vibrant, refreshing, modern fragrance.

NEW

Dior

Dior Gaucho Eye Shadow Pallet **€42.00**

A gorgeous palette of six eye shadows and applicator encased in a beautiful silver metallic case. A must have for any handbag!

NEW

Dior Lipstick La Collection **€39.00**

Exclusively designed for travellers, La Collection is a unique set that includes the five best shades of Dior lipsticks, presented in the signature Dior 'logo-mania' packaging.

Travel Retail Exclusive

NEW

CLINIQUE

Clinique All-in-one Palette **€39.50**

Everything you need for a polished, everyday look in one, sleek palette. Includes Super-powder Double Face Powder, Soft-Pressed Powder Blusher, Colour Surge Eye Shadow Quad, High Impact Mascara, two shades of Long Last Lipstick, two shades of Colour Surge Lipstick and Moisture Sheer Lipstick in a mirrored compact with applicators. Allergy tested. 100% fragrance free.

CAROLINA HERRERA
NEW YORK

NEW

Carolina Herrera Sunglasses €115.00

Fusing performance with fashion, these women's sunglasses from Carolina Herrera are the essential accessory, with a discreet CH logo engraved in metal on the side temples. The lenses are a subtle amber colour, scratch-proof and offer 100% UV protection. Flexible temples to fit all face sizes. Comes with a beautiful leather travel case and full one year guarantee.

Disney Princess Rings €10.00

A gift to delight any precious princess. Disney Princess Rings for 7 days of the week packed in eye-catching heart ring box.

Disney

NEW

jewellery

Three Pearl Bracelets with Silver Heart Drop €21.00

A set of three genuine cultured fresh water pearl bracelets in three colours, white, pink & peacock black.

pierre cardin

NEW

NEW

Pierre Cardin Earring Caddy €35.00

Pierre Cardin 6 piece earring set with 3 matching interchangeable pendants, featuring selection of rhodium plated hypoallergenic and nickel free earrings, with crystals. Beautifully presented in a luxury white wardrobe caddy.

NEW

Carlo Gioielliere Circle Pendant with Free Earrings

€21.00

Two silver plated ring designed pendant on a delicate chain. The inner circle is studded with cubic zirconia stones and rotates. Comes complete with a free pair of cubic zirconia stud earrings. Nickel free, gift boxed and guaranteed for one year.

With Free Earrings

FREE
EARRINGS

CARLO
GIOIELLIERE

Carlo Gioielliere Enamel Charm Bracelet €14.00

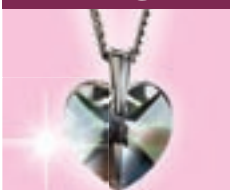
A cute silver plated bracelet featuring 4 colourful enamelled charms. Nickel free, gift boxed and guaranteed for one year.

NEW

watches

SEKSY[®]
wrist wear by
SEKONDA

FREE GIFT

Free crystal heart pendant
made with Swarovski Crystal
when you buy this
Sekonda Watch

NEW

Sekony Ladies

Eclipse Watch €59.00

Made with Swarovski crystal. Green mother of pearl dial. This watch features a self-adjusting bracelet, which can be easily adjusted by simply removing one or more of the ladder clasps. Guaranteed for two years.

**Free crystal heart pendant
with every purchase**

FREE GIFT

Free silver heart pendant
when you buy this
Sekonda Watch

NEW

Sekonda Pink Watch €35.00

Sekonda ladies quartz analogue square fashion watch with pink floral patterned mirror dial and pink strap. Special offer: with every purchase of this watch receive a FREE silver heart pendant with adjustable necklace.

**Free silver heart pendant
with every purchase**

SEKONDA

Sekonda Gents Rose Gold Chronograph Watch €70.00

Sekonda gents rose gold chronograph watch with silver white sunray dial. One second chronograph and water resistant to 50 metres. This watch is complemented with a brown padded leather strap. A classic watch with a trendy, modern twist. Guaranteed for 2 years.

NEW

gifts & gadgets

Three In One Electronic Game €14.00

Three cool games in one console; Space Attack, Soccer and Car Racing. Batteries included.

Wild Animal Cushions €11.50

Great for snuggling and really comfortable. These fold up and cute, cuddly companions can also be used as a travel pillow.

NEW

World Travel Adapter €14.00

Travel easy Worldwide universal travel adapter plug for use in most countries worldwide, with built-in fuse.

Surinam 747-300 Aircraft €15.00

Air Surinam model aircraft in scale 1:200. Subject to availability.

snacks

Maltesers Bag

€3.50

175g

M&M's Peanuts

€3.50

175g

Haribo Starmix

€3.50

175g

KitKat Chunky

€1.30

Kinder Bueno

€1.50

Mars 2 Pack

€1.30

85g

Pringles

Original, Sour Cream & Onion

€1.50 each

43g

drinks & tobacco

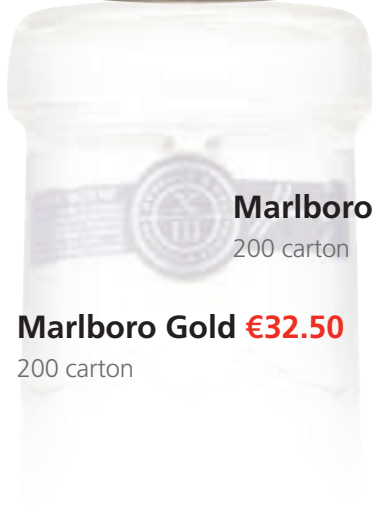
Smirnoff Blue Vodka €15.00

Johnnie Walker
Red Label €17.00

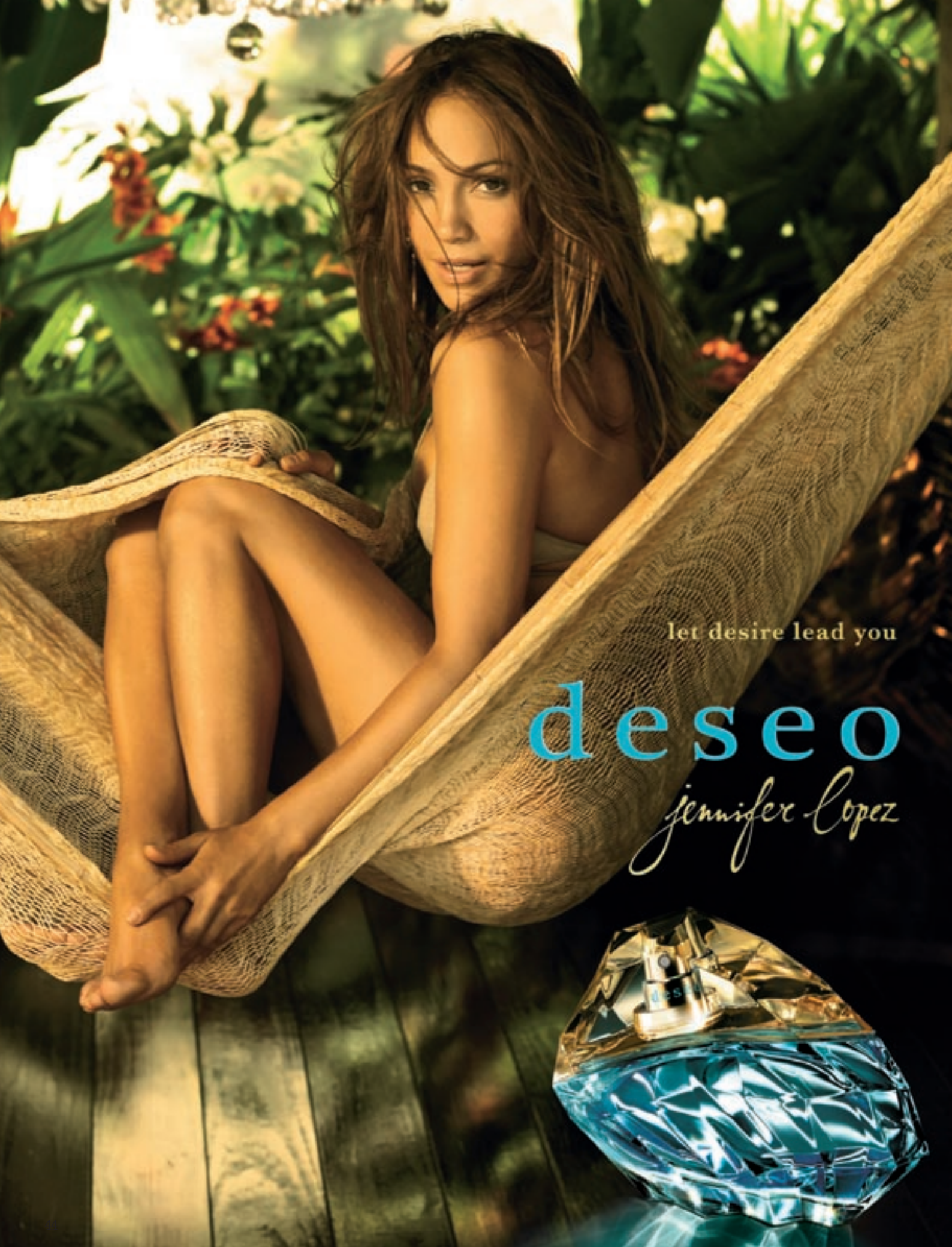
Johnnie Walker
Black Label €21.00

Marlboro Gold €32.50
200 carton

Marlboro Red €32.50
200 carton

A full-page advertisement for the 'deseo' fragrance by Jennifer Lopez. The background features a woman with long, wavy brown hair, wearing a light-colored strapless top, sitting in a light-colored woven hammock. She is looking back over her shoulder at the camera. The setting is outdoors with lush green foliage and white flowers in the background. In the bottom right corner, there is a clear, faceted glass bottle of the perfume, which has a blue tint and a gold-colored cap. The overall lighting is warm and golden, suggesting a sunset or sunrise.

let desire lead you

deseo

jennifer Lopez

“Een gezonde geest in een gezond lichaam”. Dat was mijn eerste reactie na mijn gesprek met Ilonka Elmont, de killer-queen, 7-voudig wereldkampioen thaiboxen.

Ik moet eerlijk bekennen dat haar verschijning mij heeft verrast. Ze is allesbehalve het bonkig personage dat ik min of meer had verwacht te zien. Thaiboxen is immers heel iets anders dan ballet, aerobics of een andere sport waar het accent ligt op het gracieus bewegen. Thai- en Kickboxen zijn een combinatie van alles: full contactsport met zowel trap- als stootwerk. In

de Thaise versie is knie- en clinchwerk bovendien inbegrepen. Heel realistisch, geen kata's, gewoon straight to the point. Om op dit niveau te kunnen presteren, en dat is zeker niet beperkt tot martial arts alleen, moet je zowel mentaal als fysiek sterk zijn. Het vereist een optimale toewijding, goede coördinatie tussen lichaam en geest, karaktereigenschappen als

een ijzeren discipline, doorzettingsvermogen, het vermogen om te incasseren. Kortom, een vechtersmentaliteit: de onverzettelijke wil om te winnen. En ze heeft het allemaal in zich. Dat bewijzen de presentaties die ze tot nu toe geleverd heeft.

George Orie *Mens sana in corpore sano*

“A healthy mind in a healthy body”. That was my initial reaction after my conversation with Ilonka Elmont, the killer queen, 7-time world champion Thai boxing.

I have to honestly admit that her appearance surprised me. She is anything but the hefty person I more or less expected to see. After all, Thai boxing is something completely different from ballet, aerobics or another sport with the accent on graceful movements. Thai- and kick boxing are a combination of everything: full contact sport with

kicking and punching. The Thai version incorporates also kneeing and clinching. It is very realistic, no kata's, just straight to the point. To be able to perform at this level, and this is not limited to martial arts alone, you have to be mentally as well as physically strong. It demands complete dedication, good coordination between body and mind,

character traits like an iron discipline, perseverance, and the ability to take a blow. A fighter's mentality in short: the uncompromising will to win. And she's got it all. The performances she achieved are living proof.

Als Juvenalis, Romeins dichter en satiricus, bijna 2000 jaar geleden al vaststelde, dat bij een gezond lichaam een gezonde geest hoort, mens sana in corpore sano, dan moeten we dus kennelijk op een aantal punten anders gaan denken over hoe wij met ons lichaam omgaan. We kunnen bijvoorbeeld gaan sporten.

Sport neemt in de samenleving een steeds belangrijker plaats in. Behalve het aspect van een gezonde leefstijl is het beoefenen van een sport een zeer plezierige en nuttige manier van vrijetijdsbesteding. Sport zet iets in gang bij jonge mensen, waardoor ze uiteindelijk in staat zijn hun eigen positie te verbeteren.

Voor de identiteitsontwikkeling van jongeren kan sport van cruciaal belang zijn. Vooral de jeugd uit sociaal zwakkere milieus wordt geconfronteerd met een enorme 'peer pressure' om de negatieve richting op te gaan (criminaliteit, drank, drugs, jeugdprostitutie, etc) en heeft grote moeite om zich aan die druk te onttrekken. Om dit laatste zo veel mogelijk te stimuleren en de jeugd een alternatief te bieden, is sporten een uitstekende optie. Dit heeft Ilonka duidelijk begrepen. Echter, het beoefenen van sport, zeker op topniveau, is een voorrecht dat niet voor een ieder is weggelegd. Gebrek aan financiële middelen, geen goede sportbegeleiding en geen goede accommodaties zijn hierin belangrijke factoren.

Topsporters uit ontwikkelingslanden zetten hun land op een positieve manier op de kaart. Neem de topatleet Haile Gebreselassie, die zijn prijzengeld investeert in de Ethiopische samenleving. Via de media draagt hij deze boodschap uit: "Ontwikkel je en vecht je uit je uitzichtloze situatie. Het is mij gelukt, jij moet het ook kunnen".

Tegen deze achtergrond heeft Ilonka Elmont

een plan opgezet om op haar manier Suriname positief uit te dragen en zodoende bij te dragen aan de verdere ontwikkeling van het land. Het middel: Sport, als instrument voor ontwikkeling van een gezonde geest in een gezond lichaam. De doelgroep: de jeugd, vooral die in de minder bedeelde milieus. De rationale: Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, want de jeugd van vandaag is het volk van morgen. Immers, de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen gaat aan de ontwikkeling van de natuurlijke vooraf. Om de gestelde doelen te bereiken heeft zij een organisatie opgezet onder de naam Be Innovative Foundation.

In haar perceptie beschikt Suriname over genoeg sluimerend talent. Dit talent dient ontwikkeld te worden onder adequate begeleiding, met als resultaat: topatleten die op internationaal niveau kunnen presteren.

De visie van de organisatie is dan ook "Kansarme jongeren door middel van sport een kans te bieden op een betere toekomst en te vormen tot succesvolle burgers." Hoe Be Innovative Foundation de gestelde doelen denkt te bereiken is neergelegd in een Community Development Plan: "Enriching Suriname"

Enriching Suriname

Het gemeenschapsontwikkelingsproject Enriching Suriname is toegespitst op drie werkgebieden te weten:

- sport en educatie;
- sport en sociale zekerheid;
- sport en veiligheid.

Door sportleiders in Suriname de kunst van kennisoverdracht bij te brengen, zal de ontwikkeling van het talent beter op gang moeten komen. Simultaan zal gewerkt worden aan de verbetering van de sportaccommodatie en aan adequaat sportmateriaal. Topsporters, die een belangrijke voorbeeldfiguur zijn, zullen regelmatig aan de slag gaan met de jeugd.

Ook zal de mogelijkheid worden gecreëerd voor talentvolle sporters om zich te specialiseren (beurzen, workshops etc.) waardoor bewust wordt gewerkt aan hun toekomst. Verder zal het accent worden gelegd op verantwoord en veilig sporten (geen drugs, alcohol etc.) en zo zuinig mogelijk omgaan met lichaam en geest.

Middelen

Om de gestelde doelen van de Be Innovative Foundation te bereiken is er jaarlijks veel geld nodig. Diverse bedrijven, instellingen en personen die de organisatie een warm hart toedragen, hebben intussen een bijdrage geleverd. Maar Be Innovative steekt zelf ook de handen uit de mouwen en organiseert jaarlijks fundraisingsactiviteiten.

Een zeer geslaagd "Martial Arts" evenement gehouden op 21 juli 2007 in het Nationaal Indoor Stadion van Suriname leverde een netto opbrengst van USD 30.000,-. Op die avond kon het aanwezige publiek genieten van diverse disciplines in de vechtsport waarbij een stuk bewustwording van de keuze mogelijkheden werd gepresenteerd.

De gegenereerde gelden zijn aangewend voor het "Train The Trainers program" gehouden in januari 2008 in Paramaribo en Nieuw Nickerie. Dit programma leverde 97 gecertificeerde sporttrainers af en mag als zeer geslaagd worden beschouwd.

Op 31 mei 2008 vindt in het Nationaal Indoor Stadion het tweede "Martial Arts" evenement plaats met het doel fondsen te vormen voor de financiering van de educatieve activiteiten van Be Innovative voor 2008 tot en met 2011.

Sports can be crucially important for the character development of youngsters. Especially youths from socially weaker environments are confronted by an enormous peer pressure to go the wrong way (delinquency, drugs, youth prostitution, etc) and experience great difficulties escaping that pressure. In order to stimulate the latter and provide the youth with an alternative, sporting is an excellent option. Ilonka has clearly understood this. Practicing a sport however, especially at the top level, is a privilege that is not reserved for everyone. The lack of financial means, good (sport) guidance and good accommodations are important factors.

Against this background Ilonka Elmont elaborated a plan to disseminate in her own way, Suriname in a positive manner and contribute thereby to the further development of the country. The means: Sports as an instrument for the development of a healthy mind in a healthy body. The target group: young people especially in the lower income classes.

The rationale: The hand that rocks the cradle rules the world because today's youth is the nation of tomorrow. After all, the development of human resources precedes the development of the natural ones. In order to achieve the set goals she founded an organization under the name Be Innovative Foundation.

The vision of the organization is therefore: “Give underprivileged youngsters, by means of sport, the chance to a better future, and mould them into successful citizens”.

How the Be Innovative Foundation expects to achieve the set goals has been stipulated in a Community Development Plan: “Enriching Suriname”.

The community development project Enriching Suriname concentrates on three areas of activity namely:

- sport and education
- sport and social security
- sport and safety

By teaching sport leaders in Suriname the art of transfer of knowledge talent development will get a better start. Simultaneously work will be made of improving sport accommodations and adequate sport material. Top sporters, who are an important role model, will regularly get busy with the youth.

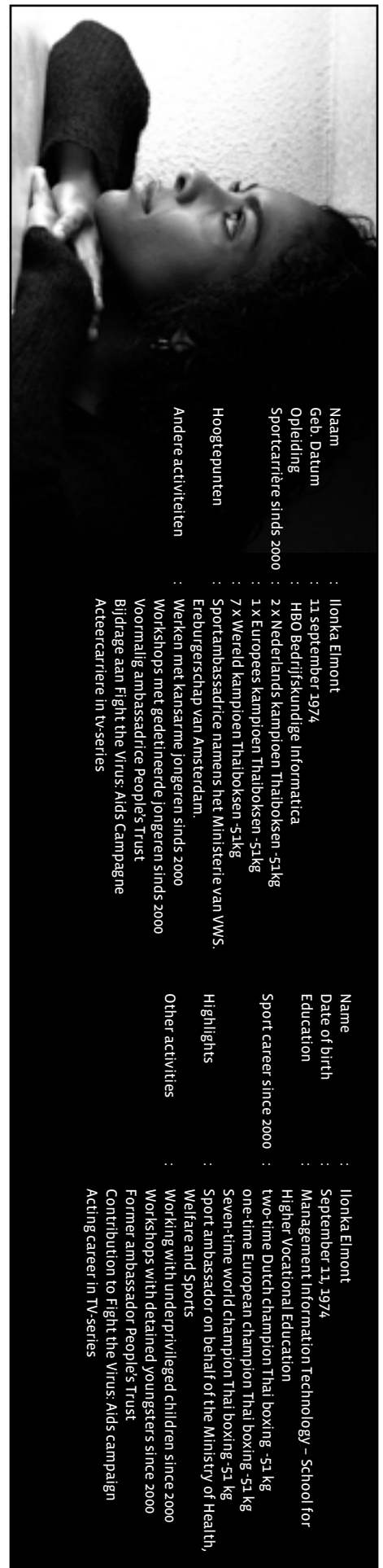
Talented sporters will also get the opportunity of specializing (scholarships, work shops, etc), so their future gets worked on consciously. Furthermore, the emphasis will be on responsible and safe sporting (no drugs, alcohol, etc). In other words treating your body and mind sparingly.

In order to reach the Be Innovative Foundation goals, a lot of money is needed every year. Various companies, institutes and private individuals who are well disposed towards the foundation have contributed in the meantime. But Be Innovative rolled up its sleeves and organizes yearly fund raising activities,

On July 21st 2007 a very successful martial arts event that was held in the National Indoor Stadium of Suriname netted US\$30,000. On this evening the public was able to enjoy different disciplines in martial arts where some awareness of the different options was presented.

The monies generated were applied to the "Train the Trainers program" held in January 2008 in Paramaribo and Nickerie. It turned out 97 certified sport trainers and can be considered a huge success.

On May 31st 2008 the second martial arts event will take place in the National Indoor Stadium and aims at gathering funds for the financing of Be Innovative educational activities for 2008 until 2011.

Ontwikkeling van de fotografie in Suriname in een notendop

Optocht van marktvrouwen in Paramaribo op Koninginnedag, 31 augustus 1893
Parade of market women in Paramaribo on the Queen's Birthday, August 31st 1893
Foto/Photo: Julius Eduard Muller - 1893

Naast de geschiedschrijving zijn het vooral fotografen die een levendig, boeiend en realistisch beeld van het Suriname van vroeger aan ons presenteren. Het werk van veel beroepsfotografen en hobbyisten uit de 19de en 20ste eeuw is in fotoboeken vastgelegd en laat niet alleen de schoonheid van ons land zien, maar ook allerlei facetten van het leven in Paramaribo, op de plantages en op andere plaatsen in Suriname. Een deel van de fotocollectie van Augusta Curiël één van deze fotografen uit die periode, wordt tot eind augustus 2008 tentoongesteld in het Surinaams Museum ondergebracht in het Fort Zeelandia in Paramaribo.

Caraïb-indianen op een houtvlot
Caraib Indians on a timber raft
Foto/Photo: Carl Fredrich Ludwig Eugène Klein

Desi Truideman

Enkele maanden geleden publiceerde het Koninklijk Instituut voor de Tropen (KIT), in samenwerking met het Surinaams Museum een fotoboek van deze fotografe getiteld: "Augusta Curiël, fotografie in Suriname 1904-1937". In het boek zijn prachtige foto's opgenomen over het leven en de mensen in Paramaribo, Moengo, Coronie, plantages, fabrieken, goudmijnen enz.

Van 1904 tot aan haar dood in 1937 was Augusta Curiël samen met haar zus Anna, de belangrijkste fotograaf in Suriname. Ze noemde zich **fotografiste**. In 1902 opende ze een fotoatelier aan de Zwartenhovenbrugstraat in Paramaribo. Iedereen die iets wilde laten fotograferen, kwam bij haar: particulieren, organisaties en instellingen. Haar werk werd zo hooglijk gewaardeerd en bewonderd, dat koningin Wilhelmina haar in 1929 het predicaat "Hofleverancier" verleende. Vanaf toen leverde zij haar werk af met in de rechter benedenhoek het koninklijk wapen met de toevoeging 'Hofleverancier'. Ze overleed op 22 maart 1937. Na de dood van Augusta zette Anna Curiël het fotografiewerk voort tot 1952.

De eerste foto

De eerste foto in de wereld werd in 1816 gemaakt door de Fransman Joseph Nicéphore Niépce. Hij maakte een foto vanuit een raam door een plaat met een lichtgevoelig materiaal in een camera obscura bloot te stellen aan licht. Het beeld dat werd gevormd was een negatiefbeeld dat niet was gefixeerd, en dus door verdere belichting buiten de camera obscura verloren ging. De beelden die waren gemaakt met deze techniek noemde hij retina's.

Tien jaar later, in 1826, maakte hij de eerste foto op een plaat die was bedekt met bitumen (asfalt). Hij had hiervoor een belichtingstijd van maar liefst acht uur nodig bij helder zonlicht. De foto maakte hij van zijn achtertuin en door het draaien van de zon zag je de schaduw van twee kanten. Deze bitumenbeelden, die naast zwart en wit ook grijs tinten konden tonen, konden ook worden gefixeerd en in positieve beelden worden omgezet.

In Suriname beleefde de fotografie vrij vroeg een opbloei. Rond 1840 al kwamen reizende fotografen uit vooral de Engels sprekende koloniën, zoals Demerara en Berbice, naar Suriname en maakten via advertenties in de kranten bekend dat inwoners van Paramaribo in de gelegenheid werden gesteld om zich te laten portretteren. Hun "equipment" bestond toen uit statief, houten camera, donkere kamertent en een kast met chemicaliën.

The development of photography in Suriname in a nutshell

Next to historical writings, it is photographers in particular that present us with a vivid, captivating and realistic account of Suriname of old. The work of many professional photographers and hobbyists from the 19th and 20th century has been recorded in books of photographs and shows not only the beauty of our country, but also miscellaneous aspects of life in Paramaribo, on plantations and other places in Suriname. A part of the photo collection from Augusta Curiël, one of the photographers from that period, is exhibited until the end of August 2008 in the Suriname museum housed in Fort Zeelandia in Paramaribo.

Desi Truideman

A few months ago the Royal Institute for the Tropics published in cooperation with the Suriname museum, a book of photography from this photographer called: "Augusta Curiël, photography in Suriname 1904-1937". The book contains magnificent photographs of the life and people in Paramaribo, Moengo, Coronie, plantations, factories, gold mines, etc. From 1904 until her death in 1937 Augusta Curiël, together with her sister Anna, was the most important photographer in Suriname. She called herself 'photographist'. In 1902 she opened up a photo studio on the Zwartenhovenbrugstraat in Paramaribo. Everybody that wanted to photograph something came to see her: private individuals, organizations and institutions. Her work was so highly appreciated and admired that Queen Wilhelmina conferred the title of purveyor to her Majesty the Queen on her. From then on she turned out her work with in the lower right corner the royal arms with the addition 'By appointment'. She passed away on March 22, 1937. After the death of Augusta, Anna Curiël continued the photographic work until 1952.

The first photograph in the world was made in 1916 by the Frenchman Joseph Nicéphore Niepce. He made a photograph from a window by exposing a plate coated with light-sensitive material in a camera obscura to light. The image formed was a negative that was not fixed and consequently was lost when exposed to additional light outside of the camera obscura. He called the images made with this technique, retinas.

Ten years later, in 1826, he made the first photo on a plate covered with bitumen (asphalt). He needed an exposure to light of not less than eight hours. He made the photo from his backyard. The rotation of the sun projected shadows on both sides. The asphalt images were able to show besides black and white, also shades of gray and could be fixed and converted into positive images.

Shortly thereafter photography flourished in Suriname. Already around 1840 traveling photographers, mainly from the English speaking colonies like Demerara and Berbice, came to Suriname and advertised through the newspapers that residents of Paramaribo were given the opportunity to have

De R.K. Petrus en Pauluskerk aan de Gravenstraat in Paramaribo.
The R. C. Peter and Paul church on Gravenstraat Street in Paramaribo
Foto/Photo: Emile Lancaster Cramer - ca. 1870

their portrait taken. Their equipment consisted of a tripod, wooden camera, dark room and a cabinet with chemicals. It was mainly the higher echelons of the well-established Surinamese society like planters and senior civil servants, who were able to have themselves immortalized. For the majority of the population of Indians, slaves, tradesmen and the small middle-class it was too expensive. After Kodak had developed roll film in 1888 less bigger cameras were needed. Another problem that made photography so expensive was the difficulty of obtaining materials. Professional photographers ordered their material primarily in the United States. Until 1884 connections with Suriname were poor.

De boerenkolonisten familie Loor, 2e en 3e generatie
The Loor family farmer settlers, 2nd and 3rd generation
 Foto/Photo: Julius Eduard Muller - 1895

Het was vooral de kleine toplaag van beter gesitueerden in de Surinaamse samenleving als de planters en hogere ambtenaren die zich kon veroorloven zich te laten vereeuwigen. Voor de meerderheid van de bevolking van indianen, slaven, ambachtslieden en kleine middenstand, was het te duur.

Nadat Kodak in 1888 de rolfilm had ontwikkeld, waren minder grote camera's nodig. Een ander probleem dat fotograferen zo duur maakte, was het feit dat het moeilijk was om aan materiaal te komen. Beroepsfotografen bestelden hun materiaal meestal in de Verenigde Staten. De verbindingen van Suriname met het buitenland waren tot 1884 slecht. Slechts af en toe deed een schip Paramaribo aan, maar van een regelmatige dienst was geen sprake. Dat veranderde in 1884 toen de Koninklijke West-Indische Maildienst zijn regelmatige diensten vanuit Nederland op Suriname begon. Nu konden gemakkelijk fotografische benodigdheden vanuit Europa en elders worden aangevoerd. Er kwamen lokale distributeurs en agentschappen van handelaren in fotografisch materiaal. Het fotograferen werd hierdoor ook goedkoper en toegankelijker voor meer mensen. De vraag naar vooral portretfoto's in Suriname nam enorm toe en dat maakte het aantrekkelijk zich als fotograaf te vestigen in Paramaribo. De groei was zichtbaar: veel fotoateliers werden geopend en fototentoonstellingen gehouden.

Eerste foto-expositie

In januari 1895 hield de amateurfotograaf E. Muller in Paramaribo een fototentoonstelling van maar liefst drie honderd foto's. De opnamen werden later ondergebracht in het Koloniaal Museum in Haarlem (Nederland). In 1889 opende mej. Clarissa Heilbron de eerste commerciële fotostudio in Suriname. Ook de heren R. del Castillo, F. Harten en R. Quicherit vestigden zich permanent als

fotograaf in Paramaribo. Een andere opvallende ontwikkeling was de opening rond de eeuwwisseling van het atelier van de fotograaf G.G.T. Rustwijk aan de Waterkant. Dit atelier fungeerde als expositie- en ontmoetingsruimte voor het Surinaamse publiek. Een bekende fotograaf in Paramaribo was ook de Duitser Eugen Klein. Hij werkte vanaf 1897 in Suriname en maakte portretten, stads- en plantagegezichten die hij verkocht. De ontwikkeling van de fotografie in Suriname manifesteerde zich overigens in de uitgifte van verschillende fotoboeken. Een bekende hiervan is "Fotografiën van Suriname" dat verscheen bij Batavia Publishing in Nederland en 158 foto's bevatte. Dit boek laat zien hoe Suriname er in de 19de eeuw uitzag. Er zijn foto's in opgenomen van ds. Cornelis Atnes Hoekstra, H.B. Heide, J.E. Wesenkade, Eugen Klein, H. Weis en de gezusters Augusta en Anna Curiël.

Kwalitatieve ontwikkeling

In de 20ste eeuw werden tientallen fotoateliers in Paramaribo geopend. Het waren

voornamelijk chinese immigranten die een ruimte inrichtten waar het publiek goedkoop foto's kon laten maken. De burgers hadden dus een ruime keus. Ook in de journalistiek deden fotografen hun intrede. Gaandeweg nam de kwaliteit van de fotografie zienderogen toe. De donkere kamer werd met de invoering van de digitale camera ingeruild voor de computer met vernuftige programmatuur waardoor vele mogelijkheden ontstonden. De voortschrijdende technologische ontwikkeling op fotografisch gebied heeft aldus ook in hoge mate de kwaliteit van de fotografie in ons land bevorderd. Dit is duidelijk te zien aan de prachtig geïllustreerde tijdschriften en magazines die tegenwoordig worden uitgegeven. Jaarlijks kunnen fotografen hun kunstproducten exposeren tijdens de Nationale Kunstbeurs die doorgaans in het gemeenschapscentrum Ons Erf aan de Prins Hendrikstraat wordt gehouden.

Ook de amateurfotografie onderging zowel kwantitatief als kwalitatief een positieve ontwikkeling, dit mede door de oprichting van de fotografenorganisaties "Stichting Focus" en de "Surinaamse Fotografen Vereniging (SUFOV)". SUFOV werd op 29 september 1993 opgericht en stelt zich ten doel het ontwikkelen en bevorderen van de fotografie in Suriname, evenals het behartigen en beschermen van de belangen van de leden. Zij wil dit doel bereiken middels het organiseren van bijeenkomsten voor het uitwisselen van kennis en ideeën, middels opleidingen en seminars en via contacten met nationaal en internationaal gelijkgerichte organisaties. De huidige voorzitter is Richenel Coulor.

Stichting Focus werd in 1997 opgericht. Haar doel is behoud, bevorderen en ontwikkelen van de fotografie in Suriname. Stichting Focus staat onder leiding van Theo Tjong-A-Tjoe. Zowel SUFOV als Stichting Focus organiseert regelmatig opleidingen, workshops, wedstrijden en tentoonstellingen.

Erfwoningen in de buitenwijken van Paramaribo / *Yard premises in the outskirts of Paramaribo*
 Foto/Photo: Fotostudio Augusta Curiël - ca. 1920

Een schoenmakertje
A young shoemaker
Foto/Photo: Augusta Curiel - ca. 1920

Only now and then a ship called in at Paramaribo, a regular service was out of the question. This changed in 1884 when the then Royal West-Indies mail service started regular service from Holland to Suriname. Photographic material could now be easily imported from Europe and elsewhere. Local distributors and dealer agencies in photographic materials set up shop.

Kotomisis posierend voor een achtergronddoek
Kotomisis posing in front of a background cloth

Photographing became cheaper this way and accessible for more people. The demand for portrait photography in Suriname increased dramatically and made it attractive for photographers to establish themselves in Paramaribo. The growth was readily apparent: many photo studios opened and exhibitions were being held.

First photo exhibition

In January 1895 the amateur photographer E. Muller held a photo exhibition of not less

than three hundred photographs. These pictures were later put up in the Colonial Museum in Haarlem (Holland). In 1889 Miss Clarissa Heilbron opened the first commercial photo studio in Suriname. Messrs. R. Del Castillo, F. Harten and R. Quicherit established themselves permanently as photographer in Paramaribo. Another remarkable development was the opening, around the turn of the century, of a studio by photographer G.G.T. Rustwijk on the waterfront. This studio functioned as exhibition- and meeting center for the Surinamese public. A well-known photographer in Paramaribo was also the German Eugen Klein. From 1897 on he worked in Suriname and made portraits, cityscapes and plantation views he then sold. The development of photography in Suriname manifested itself for that matter in the publishing of various photo books. A well-known one is "Photography's of Suriname" that was published by Batavia Publishing in Holland and included 158 photographs. This book shows what Suriname looked like in the 19th century. Pictures of Cornelis Atnes Hoekstra, H.B. Heide, J.E. Wesenkade, Eugen Klein, H. Weis and the sisters Augusta and Anna Curiël are included.

Quality development

In the 20th century dozens of photo studios opened in Paramaribo. It was mainly Chinese immigrants who equipped a space where the public could make cheap photos. So people had ample choice. In journalism as well photographers made their entry. Gradually the quality of photography improved perceptibly. With the advent of the digital camera the dark room was exchanged for the computer with ingenious software creating tremendous possibilities. The ever expanding technological developments in the area of photography have promoted to a large extent the quality of photography in our country. This is clearly seen in the beautifully illustrated periodicals and magazines that are published nowadays. Every year photographers can

exhibit their art products during the National Art exhibition that is usually held in the community center Ons Erf at the Prins Hendrikstraat. Amateur photography experienced quantitatively as well as qualitatively positive developments, in part by the establishment of the photographers organizations "Stichting Focus" and the "Surinaamse Fotografen Vereniging (SUFOV)". SUFOV was established September 29, 1993 with the purpose of developing and promoting photography in Suriname, as well as looking after

and protecting its members' interests. It wants to achieve these goals by organizing gatherings for exchanging knowledge and ideas, courses and seminars and via contacts with national and international common organizations. The present chairman is Richenel Coulor.

Stichting Focus was established in 1997.

Its purpose is the conservation, promotion and development of photography in Suriname. Stichting Focus is governed by Theo Tjong-A-Tjoe.

SUFOV as well as Stichting Focus organizes regularly courses, workshops, contests and exhibitions.

De Noorderkerkstraat in Paramaribo
The Noorderkerkstraat in Paramaribo
Foto/Photo: Fotostudio Augusta Curiel - 1908

Geschiedenis van de spoorweg in Suriname

George Orie

De geschiedenis van de spoorweg in Suriname vertoont grote gelijkenis met het ontstaan van de spoorweg. Aanvankelijk opgezet met de bedoeling mechanisatie in de mijnbouw in vooral het Lawagebied te introduceren, waardoor schaalvergroting mogelijk werd, als gevolg waarvan de rendabiliteit van de goudwinning zou toenemen, verschoof het accent gaandeweg naar het personenvervoer. De tegenvallende opbrengsten in de goudexploitatie hebben daar in belangrijke mate aan bijgedragen. Als vehikel voor het vervoer van personen en goederen heeft de Surinaamse spoorweg meer voor de ontwikkeling van het land betekend dan als spoorlijn naar de goudvelden. Zoals begin 21e eeuw de telecommunicatie als de drijvende industrie wordt gezien, gold dat in de 19e eeuw voor de spoorwegen. Voor een goede beeldvorming nemen we een duik in de geschiedenis.

Gouverneur van Heemstra met gevolg bij de nieuw aangelegde spoorlijn.
Foto: Fotostudio Augusta Curiel - 1922

Spoorwegen zijn in het begin van de 19e eeuw in Engeland ontstaan als innovatie in de mijnbouw. Werk in kolenmijnen was zwaar en gevaarlijk, en dus bestond er grote behoefte aan hulpmiddelen om dit werk te verlichten. Een hulpmiddel was het gebruik van karretjes die over spoor reden, om de kolen in te vervoeren; dan hoefden de kolen niet meer in manden op de rug vervoerd te worden. De karretjes werden verplaatst met handkracht, met paardenkracht of door ze op zwaartekracht van de helling te laten rollen. In 1825 werd de Stockton and Darlington Railway geopend, bedoeld als verbinding om kolen van de mijn naar de haven te brengen. Locomotiefbouwer George Stephenson bewerkstelligde dat voor deze verbinding stoomtractie in plaats van paardentractie werd gebruikt. Bovendien werd besloten de lijn openbaar toegankelijk te maken, zodat hij ook voor andere zaken dan het vervoer van

kolen gebruikt kon worden. Het was min of meer een verrassing dat de lijn ook voor reizigersvervoer erg in trek bleek. Door dit succes werd de lijn een voorbeeld voor andere spoorwegen, die spoedig volgden.

Vervoer van personen en goederen

Suriname heeft van nature een voortreffelijk stelsel van waterwegen waardoor het verkeer te water op de voorgrond treedt.

Het vervoer te water verkeerde in vrij gunstige omstandigheden, wat niet van het landtransport kon worden gezegd. Goede wegen ontbraken bijna overal in de kolonie en de koloniale middelen waren onvoldoende om hierin afdoende verbetering te brengen.

In de goudvelden zijn meermalen door particulieren met grote kosten wegen aangelegd om het vervoer per as mogelijk te maken. De belangrijkste was wel de in 1890 aangelegde Brownsweg, van Bergendal naar het Browns-

gebergte, ongeveer 28 km lang, met ruim honderd grotere en kleinere bruggen over de kreken die de weg kruisen. Tot begin 1903 was deze weg voor lichte karren en rijdieren begaanbaar. De tweewielige muilezelkar met een belasting van ten hoogste 600kg. en de tweewielige ezelkar met ten hoogste 400kg. belasting, waren de gewone voertuigen te land. Langs het pad van Wanica werd zo goed en zo kwaad als het gaat door de kleine landbouwers van karren gebruik gemaakt.

Het onderhoud van trekdieren in het bos ondervond veel problemen en was kostbaar. Het meest algemene transport in het binnenland was het zogenoemde 'vrachten', het dragen van lasten door mensen, hetzij op het hoofd, hetzij, wat meer voorkwam, op de rug in een draagmand. Geoefende 'vrachters' brachten het tot 40 kg. Als normaal werd beschouwd een loop van 10 km met en 10 km zonder vracht op één dag in niet te moeilijk

History of the railroad in Suriname

*Governor van Heemstraa with his retinue at the newly built railroad
Photo: Fotostudio Augusta Curiel - 1922*

The history of the railroad in Suriname bears a strong resemblance to the creation of the railroad. Designed in the first place to introduce mechanization in the mining industry primarily in the Lawa region, and enable expansion resulting in a growing profitability for the gold mining, the accent gradually shifted to the transport of passengers. The disappointing yields from the gold operation were a major contributor thereto. As a vehicle for the transport of passengers and freight the Suriname railroad contributed more significantly to the development of the nation than as railroad to the gold fields. Like in the beginning of the 21st century telecommunication was considered the driving industry, so was the railroad in the 19th century. For a better understanding we will make an excursion into history.

Railroads originated in the beginning of the 19th century in Britain as innovation in the mining industry. Work in the coal mines was heavy and dangerous, so there was a great need for tools to make this task easier. One such device was the usage of four-wheeled carts that rode on a track to transport the coal so it did not have to be transported in baskets carried on the back. The carts were moved by hand, with horsepower or by gravity by letting them roll from a declivity.

In 1825 the Stockton and Darlington railway was opened, as a means to transport coal from the mine to the harbor. Locomotive builder George Stephenson arranged that for this connection steam traction was used instead of horse traction. Additionally it was decided to make the line publicly accessible so it could be used for other things than the transport of coal. It was more or less a surprise that the line was also popular for the transport of passengers. Because of this success the line became an example for other railways that quickly followed.

Transport of persons and goods

Suriname has by nature an excellent system of waterways so that the traffic by water takes a prominent place. The conditions for transportation by water were quite favorable. Not as much could be said about transportation by land. Good roads were lacking almost everywhere in the colony and colonial resources were insufficient to bring adequate improvement in this situation.

In the gold fields private individuals have at great cost built several times roads to enable road and rail transport. The most important one was the Brownsweg road that was built in 1890. It ran from Bergendal to the Browns Mountain, was approximately 28 km long with more than one hundred bigger and smaller bridges over the creeks that cross the road. Until the beginning of 1903 this road was passable for light carts and riding animals. The two-wheeled carts with a load of maximum 600 kg and the two-wheeled donkey carts with a maximum of 400 kg were the normal

vehicles on land. Along the Pad van Wanica road, small-scale agriculturalists tried as best as they could to use carts.

It was very difficult and expensive to maintain beasts of burden in the forest. The most prevalent transportation in the interior was the so-called 'hauling', the carrying of loads by people, either on the head, or what happened more frequently, on the back in a carrying basket; trained 'haulers' could carry up to 40 kg. Considered normal was a 10 km run with -, and 10 km run without freight in one day on reasonable terrain with a load of 25 kg. This is how gold placers were supplied. They generally had their storerooms along a navigable river or creek. Creole laborers did not carry loads collectively. The freight roads were simple paths in the forest. The surrounding boscage was not cleared any further than absolutely necessary. It is hardly worth mentioning that as a result of the lack of a useful road system, transportation of persons and goods was seriously stagnated and an

Kabelbaan over de Surinamerivier / Cableway across the Suriname River - 1915-1940

terrein met een last van 25 kg. Op deze wijze geschiedde het bevoorraden van goudplacers, die hun provisiemagazijnen in de regel aan een bevaarbare rivier of kreek hadden. Gezamenlijk dragen - het pikoelen - van lasten deden de creolenarbeiders niet. De vrachtpaden waren eenvoudige 'boskeepjes'. Het omringende bosschage werd niet verder dan hoog nodig is opgeruimd. Het hoeft nauwelijks gezegd te worden dat als gevolg van het ontbreken van een bruikbaar wegnnet het vervoer van personen en goederen ernstig stagneerde, wat een belemmerende factor was voor de ontwikkeling van het binnenland. De Lawaspoorweg bracht hierin uitkomst.

De trein

In 1903 werd van gouvernementswege de aanleg begonnen van een spoorweg van Paramaribo naar de Lawa, maar niet verder voortgezet dan tot Dam, de laatste stroomversnelling in de Sarakreek. De lijn is op 28 maart 1905 in exploitatie genomen en verder bij gedeelten naar gelang zij gereed kwam. Zij werd in 1912 voltooid, loopt door het Paradijst, buigt naar het zuidwesten naar de Saramaccarivier die zij bij Maäbo raakt, gaat verder langs

de Mindrinitti-kreek naar de Surinamerivier, die zij bij de monding van de Makamikreek ontmoet. Over de rivier, die op dit punt ongeveer 300 M. breed is, heeft men in stede van een spoorbrug, een kabelbaan gebouwd, die het mogelijk maakt een maximumlast van 6350 K.G. over te brengen en in 10 uren tijd 187 ton in beide richtingen.

Van de rechteroever van de rivier loopt de lijn ongeveer zuidoostelijk over de waterscheiding van de Surinamerivier en de Sarakreek naar het Boschnegerdorp Abontjeman, waar zij de Sarakreek raakt en verder, ongeveer evenwijdig daarmede, naar het genoemde punt Dam. De lengte van Paramaribo tot aan de Saramaccarivier is 79,1 km, tot het noordelijke kabelstation 133 km, de gehele lengte van de baan 173 K.M. De afstand Paramaribo-Dam werd, met inbegrip van een oponthoud van een tot anderhalf uur te Kabelstation voor de overbrenging per kabelbaan, afgelegd in 10½ uur. In aansluiting met de spoorweg worden van af het station Kwakoegron aan de Saramacca vrachten in doorvoer over deze rivier aangenomen tot zover de waterstand de vaart van stoombarkassen toelaat. Aanvankelijk werd gereden met stoomlocomotieven, maar in

1954 werd overgeschakeld op railbussen met dieselmotoren. In 1958 werd het station te Paramaribo verplaatst van het Vaillantsplein in de binnenstad naar Beekhuizen, en in 1961 werd Onverwacht het beginpunt.

De spoorweg liep door het district Para en gaf de bewoners de mogelijkheid om nu met het spoor te reizen naar Paramaribo en om hun producten gemakkelijker te vervoeren. Voor velen in het district was de landbouw toch nog het belangrijkste bestaansmiddel. (Dat is het trouwens nu nog steeds). Bekende producten van de kleinlandbouwers in het district zijn cassave, tajer, ananas en napi. Ook voor de werkgelegenheid van het district was de spoorweg belangrijk, omdat vele bewoners een baan vonden bij de aanleg en het onderhoud van de spoorbaan en ook bij de exploitatie daarvan, zoals door hout te leveren waarmee de locomotieven werden gestookt.

Al met al heeft de spoorlijn dus meer voor de ontwikkeling van het district Para in het bijzonder betekend dan als transportmiddel voor het vervoer van goederen en grondstoffen naar en van de goudvelden.

Trein passeert het station op Zanderij 1 / Train passes the Zanderij 1 railroad station - 1954

Bronnen

Litt.: ir. F.P. Pietermaat
artikel over de kabelbaan
verschenen in *De Ingenieur* van 29 Febr. 1908

Jhr. C.J. van Reigersberg Versluys
Aanteekeningen betr. spoorweg aanleg in Suriname
in *De Ingenieur* van 28 Oct. 1911

Jhr. van Reigersberg Versluys
nota in het Kol. Verslag 1908, bijlage R2

J.A. Polak, Hist.
Overz. v. de goudindustrie in Suriname, 's-Gravenh.
1908.

impediment to the development of the interior. The Lawa railroad brought relief in this.

The train

In 1903 the government started the building of a railroad from Paramaribo to Lawa, but finally not continued beyond Dam, the last rapids in the Sara creek. The line was taken in operation on March 28, 1905 and then in further stretches as they became ready. It was completed in 1912, runs through the Para district, curves to the southwest towards the Saramacca River that it reaches at Maäbo, and continues along the Mindrinitti creek to the Suriname River which is reached at the estuary of the Makami creek. Across the river, about 300 m wide at this point, instead of a bridge a cableway was built that was able to carry across a maximum weight of 6,350 kg or 187 tons in time hours time in both directions.

From the right bank of the river the line runs southerly across the watershed of the Suriname river and the Sara creek to the bush negro village of Abontjeman, where it meets the Sara creek and further along, on an almost parallel track to the previously mentioned Dam. The distance from Paramaribo to the Saramacca River is 79, 1 km to the northerly cableway station 133 km for a total length of 173 km. The distance Paramaribo-Dam, including a stopover of one and a half hours at the cableway station for the transfer by cableway, was covered in 10½ hours. Connecting with the railroad at the station Kwakoegron on the Saramacca River, freight in transfer over the river is accepted as long as the water level allows steam launches to navigate.

Initially steam locomotives were used, but in 1914 the switch was made to railway 'buses' with diesel engines. In 1958 the station in Paramaribo

was moved from the Vaillantsplein square in the city center to Beekhuizen, and in 1961 Onverwacht became the starting point. The railroad ran to the Para district and provided the inhabitants with the opportunity of traveling by train to Paramaribo and transporting their produce more easily. For many in the district agriculture was the main livelihood. (As a matter of fact it still is nowadays). Well-known products from the small-scale cultivators in the district are cassava, yautia, pineapple and yam. For employment in the district the railroad was important as well because many inhabitants found a job with the construction and maintenance of the railroad and also its operation, like by supplying wood for the wood-fired locomotives. All in all the railroad was more significant for the development of the district of Para in particular than as a means of transporting goods and ore to and from the gold fields.

Vertrek van de trein op de nieuw aangelegde spoorlijn / Departure of the train on the newly built railroad

Sources:

Litt.: F.P. Pietermaat B sc
Article about the cableway
Published in *The Engineer* of Feb. 29, 1908

C.J. van Reigersberg Versluys
Notes regarding the construction of a
railroad in Suriname
In *The Engineer* of Oct. 28, 1911

C.J. van Reigersberg Versluys
Note in the Col. Report 1908, appendix R2

J.A. Polak, Hist.
Review of the gold industry in Suriname
The Hague 1908

Spoorlijn naar het goud

Lelydorp, de voorstad van Paramaribo is in deze editie van Sabaku reeds belicht. Over elke vestigingsplaats, elk dorp, gehucht in elk land, hoe dun bevolkt ook, bestaat wel een of ander kleurig verhaal dat getuigt van menselijke inspanningen uit het verleden, van behaald succes of van duidelijk falen; zo ook over Lelydorp. Erg kleurig is het verhaal over Lelydorp nu ook weer niet; het gaat niet om slagen of mislukken, maar over de spoorweg omdat het daarin een belangrijke rol heeft vervuld.

Drukte bij de opening van de nieuw aangelegde spoorlijn
28-03-1905
Foto: Fotostudio Augusta Curiel - 1905

Lelydorp, the suburb of Paramaribo has already been discussed in this edition of Sabaku. About every place of residence, every village, hamlet in every country, no matter how sparsely populated, there supposedly is a colorful story or other that testifies to human endeavors of the past, of success obtained or distinct failing; so about Lelydorp there is as well. Then again, the story about Lelydorp is not that colorful; it is not about succeeding or failing, but about the railroad because it played an important part in it.

Hustle and bustle at the inauguration of the newly built railroad - Photo: Fotostudio Augusta Curiel - 1905

Railroad to the gold

Eerst even iets over de geschiedenis van de spoorweg. Spoorwegen waren in de negentiende eeuw het middel van transport in Europa en Noord-Amerika. Niet alleen om grote gebieden te ontsluiten, maar vooral om ze economisch aantrekkelijk te maken. Zo vreemd was het dus niet dat in Suriname langs dezelfde lijnen werd gedacht. De eerste plannen voor de lijn werden door particulieren gemaakt. In 1897 werd de Maatschappij Suriname opgericht met de bedoeling een spoorlijn aan te leggen naar het Lawagebied, waar heel wat activiteiten rondom de goudwinning waren geconcentreerd. Met de uitvoering van dit project zouden twee vliegen in één klap worden geslagen: ontsluiting van het binnenland en betere toegang tot de goudvelden. De Maatschappij slaagde er echter niet de beschikking te hebben over het nodige kapitaal voor de uitvoering van het project en zag zich genoodzaakt alle rechten over te dragen aan de koloniale overheid, die bereid was de nodige investeringen te doen. Het vergde nog wel enkele jaren voorbereiding, maar uiteindelijk is de spoorlijn, zij het gedeeltelijk, er toch gekomen. Een spoorweg aanleggen in de prairie of een andere grote, open vlakte is wel iets anders dan één dwars door het tropische regenwoud.

Lawaspoorweg

De spoorlijn heette Lawaspoorweg, was 173 km lang en werd tussen 1903 en 1912 gebouwd.

Tot de aanleg werd in 1902 besloten door ir. Cornelis Lely, die toen gouverneur was. Saillant detail: ir. Lely had de aanleg van de Lawaspoorweg als voorwaarde voor het aanvaarden van het ambt van gouverneur van Suriname gesteld.

Via de spoorlijn zou het goud uit het Lawagebied naar Paramaribo kunnen worden vervoerd. De lijn zou een lengte van ruim 350 kilometer hebben, maar wegens tegenvallende goudvondsten is slechts de helft aangelegd.

In 1903 begon de aanleg vanuit Paramaribo. De zware arbeid werd voornamelijk door ex-zeelieden uit Curaçao verricht. Het eerste baanvak, van Paramaribo tot Republiek, werd in 1905 in gebruik genomen. In 1912 was het traject tot station Dam bij Sarakreek voltooid. De spoorweg was 173 kilometer lang en had 8,5 miljoen gulden gekost.

De spoorverbinding werd aangelegd om de goudvelden van Mindrineti, Sarakreek en Lawa te ontsluiten. De spoorlijn liep tot aan het kabelstation aan de linkeroever van de Surinamerivier. Hier was oorspronkelijk een brug voorzien, maar de bouw daarvan stuitte op zoveel problemen dat werd gekozen voor een kabelbaan. Bij station Kabel moest iedereen uitstappen; passagiers en goederen

werden in gondels over de rivier gezet. Aan de rechteroever van de Surinamerivier stond een tweede treintje klaar, voor het traject van de rivier naar station Dam, het eindpunt bij Sarakreek. Dit gedeelte van de spoorlijn werd omstreeks 1936 opgeheven, evenals de kabelbaan. De trein reed toen nog maar tot station Kabel. Voor een beter begrip: Kabel lag aan de Surinamerivier waar nu ongeveer het middelpunt van het in de zestigerjaren van de vorige eeuw ontstane stuwmeer ligt. Na 1910 raakte de kabelbaan defect en moest de rivier over gevaren worden. De spoorlijn bleek al snel niet rendabel zodat het spoor nooit tot Lawa is doorgetrokken.

Vluchten in goud

Toen het einde van de piek in de plantage-economie in de eerste helft van de achttiende eeuw in zicht kwam, werd duidelijk dat Suriname niet meer het land van de grote winsten van weleer was. De tijd was aangebroken om het roer om te gooien en andere economische activiteiten te ontplooiën. Hernieuwde belangstelling voor goud leek de oplossing. Suriname had immers een 'reputatie' als goudland! In 1876 werd in het district Marowijne 36 kg goud gewonnen. Drie jaar later, in 1879, was dat opgelopen tot 476 kilo, terwijl het jaar 1880 een productie liet zien van 681 kilo. In 1884 werd 756 kilogram gewonnen, in 1887 liep dat op tot 859, terwijl in het topjaar 1897 een hoeveelheid van 905 kg werd gemijnd. Geen wonder dus dat in dat-

zelfde jaar de eerste plannen voor de aanleg voor een spoorlijn naar de goudvelden werden gemaakt om te voorzien in een adequate infrastructuur en om een oplossing te brengen in het haast onoplosbare logistieke probleem. De 'goudkoorts' hield nog even aan; in 1905 was de opbrengst 1071 kilo, in 1906 was dat 1188 kilo, terwijl in 1908 een nieuwe top werd bereikt met een productie van 1209 kilogram. De vlucht in goud en de aanleg van een spoorlijn naar de goudvelden leken dus alleszins gerechtvaardigd.

Suriname is echter niet ontkomen aan de gevolgen van de crisisjaren in het begin van de 20e eeuw. Aan de kortstondige goudkoorts en

opbloei van de economie is een onverwacht eind gekomen, mede omdat de goudvoorraden tegenvielen. Een succes is de spoorlijn nooit geworden; daarvoor hield de goudkoorts niet lang genoeg aan, helaas.

In 2002 verscheen een film over de spoorlijn, onder de titel "De Goudlijn". In deze documentaire, gemaakt door de Nederlandse filmmaker Hans Hylkema in opdracht van de Humanistische Omroep, zijn ook oude zwart/wit filmbeelden van de spoorlijn verwerkt.

De trein in het bos

Hoewel hier niet naar volledigheid is gestreefd, zou dit relaas toch niet volledig zijn als niet zou worden vermeld dat in het district Marowijne in het oosten van het land, ook een spoorlijn naar het goud is aangelegd.

First, briefly something about the history of the railroad. In the nineteenth century railroads were the means of transport par excellence in Europe and North America. Not only to unlock large areas, but especially to make them economically attractive. So it was not that strange if Suriname was on the same wavelength. The first plans for the line were elaborated by private individuals. In 1897 the Maatschappij Suriname was established with the intention of constructing a railroad to the Lawa region, where a lot of gold mining activities were concentrated. With the implementation of this project two birds would be killed with one stone: opening up the interior and better access to the gold fields. But the company was unable to raise the necessary capital for the realization of the project and was compelled to transfer all rights to the colonial authorities, who were prepared to make the necessary investments. It necessitated a few more years of preparations, but ultimately the railroad was constructed, albeit partially. Building a railroad in the prairie or some other wide expanse is something completely different from building it straight across tropical rainforest.

Vervoer van goudhoudend grind in het goudwinningsgebied van Placer de Jong
Transport of gold ore in the Placer de Jong gold mining area
 Foto/Photo: Julius Eduard Muller - 1880-1900

Lawa railroad

The railway was called Lawa railroad, it was 173 km long and built between 1903 and 1912. It was Cornelis Lely B sc. who decided to build it in 1902 during his governorship in Suriname. Salient detail: Lely had accepted the office of governor of Suriname on condition that the Lawa railroad be built.

The gold from the Lawa region could then be transported to Paramaribo by way of the railroad. The railway would be well over 350 km but due to

disappointing gold finds only half of it was built. Construction started in 1903 from Paramaribo. The hard labor was mainly done by former sailors from Curaçao. The first section of track, from Paramaribo to Republiek was inaugurated in 1905. In 1912 the section to Dam station, near Sarakreek, was completed. The railway was now 173 km long and had cost 8.5 million guilders.

The railroad connection was built to open up the gold fields of Mindrineti, Sarakreek and Lawa. It ran to the funicular on the left bank of the Suriname River. Originally, a bridge was planned here, but the construction of it ran up against so many problems that it was decided to build a funicular instead. At Kabel station everyone had to disembark; passengers and freight were then ferried across the river in gondolas. On the right bank of the river a second train stood ready for the section from the river to Dam station, the terminus near Sarakreek. This section of the railroad, as well as the funicular, was discontinued around 1936. The train went only as far as Kabel. For a better understanding: Kabel was situated along the Suriname river at about midpoint of the

was no longer the country of huge profits it once was. The time had come to put the helm over and develop different economical activities. A renewed interest in gold looked like the solution. Suriname had after all a 'reputation' as a gold country. In the district of marowijne 36 kg of gold was mined in 1876. Three years later, in 1789, this amount rose to 476 kg, while in 1880 the production amounted to 681 kg. In 1884 this became 756 kg and in 1887 increased to 859 while in the peak year of 1897 a quantity of 905 kg was mined. It was not surprising therefore that in the same year the first plans were elaborated for the construction of a railroad to the gold fields to provide for an adequate infrastructure and provide a solution for the near-unsolvable logistical problem. The 'gold fever' lasted a while longer; in 1905 production amounted to 1071 kg, in 1906 it was 1188 kg, while in 1908 a new record was achieved with 1209 kg.

The safety in gold and the construction of a railroad to the gold fields seemed entirely justified. Suriname did not escape however the crisis years in the beginning of the twentieth century. The short-lived gold fever and the revival of the economy came to an unexpected halt, in part because the gold supply was disappointing. The railroad never became a success as the gold fever did not last long enough for that, unfortunately.

In 2002 a film came out about the railroad with the title "The gold line". In this documentary made by the Dutch filmmaker Hans Hylkema and commissioned by the Humanist Broadcasting, old black and white images of the railroad have been incorporated as well.

The train in the forest

Although no attempt has been made here at comprehensiveness, this account would not be complete without mentioning the fact that in the district of Marowijne, in the east of the country, a railroad to the gold was built as well.

Gold fever is as always, internationally contagious and influences many lives. History tells us that Howard A. (Dad) Pedrick (1863-1941) came to Suriname in May 1899 as a deputy for Robert H. Foederer, on of the richest men in America at the time. Foederer, a businessman from Philadelphia had hired Pedrick as his representative in a gold mine 'The Marowijne Company', in which he had acquired shares shortly before. The gold fever had convinced the financier of the fairy tales as it did so often in those days. When initially, amidst various problems, only two quarts of gold were mined, the financier volunteered the plan to go about matters in a big way. A heavy railroad had to be built to transport by mine car large quantities of ore, produced by a steam shovel, from the mine to a spot on the left bank of the Marowijne river where enough water was available for washing the ore.

artificial lake that was created in the sixties of the previous century. After 1910 the funicular became defective and the river had to be crossed by boat. The railway quickly proved to be non-profitable so it was never extended to Lawa.

Safety in gold

When the end of the peak in the plantation economy, in the first half of the eighteenth century, came in sight, it became clear that Suriname

Goudkoorts is, als altijd, internationaal besmettelijk en trekt een spoor door vele levens. De geschiedenis leert dat Howard A. (Dad) Pedrick (1863-1941) in mei 1899 naar Suriname kwam als gevolmachtigde van Robert H. Foederer, een van de rijkste mannen van Amerika uit die tijd.

Foederer, een zakenman uit Philadelphia, had Pedrick aangetrokken als zijn vertegenwoordiger in een goudmijn 'The Marowijne Company', waarin hij kort daarvoor aandelen had verworven.

De goudkoorts had de geldschietster overtuigd van de sprookjes zoals dat in die dagen zo vaak gebeurde. Nadat in eerste instantie te midden van velerlei problemen slechts 'two quarts of gold' waren gewonnen, opverde de geldschietster het plan om de zaken groots aan te pakken. Een zware spoorbaan moest worden aangelegd waarover het door een stoomschop geproduceerde erts in grote hoeveelheden in mijnwagens vanuit de mijn naar een plaats op de linkeroever van de Marowijnerivier kon worden vervoerd, waar immers voldoende water voor het uitwassen van het erts voorhanden was.

In december 1899 arriveerde de 'La Plata' een vijf-mastschoener uit Boston in Albina, met aan boord twee locomotieven, waarvan één een *John Lucas*, honderd mijnwagens, rails en bevestigingsmaterialen voor circa 25 kilometer spoorbaan, materialen voor een ketelhuis, voor een werkplaats, een pompinstallatie en een zaagmolen en twee *Marion* stoomschoppen.

In de daarop volgende maanden vorderde

het werk langzaam maar gestaag. Een spoor-dijk werd opgeworpen en bruggen werden gebouwd door zwampen en over krekken. En als de spoorlijn, een achttien mijl lange spoorbaan met zeventien bruggen, na vele maanden heeft bereikt kan het mijnen beginnen.

Het heeft allemaal anders uitgedacht dan Dad Pedrick en Robert Foederer hadden gedacht. Er werd wel goud gevonden, zelfs in economische hoeveelheden, maar aan het einde van de wasgoot bleek het op mysterieuze wijze te zijn verdwenen.

In het jaar 1902 trekt de geldschietster zich terug uit 'The Marowijne Company', met een verlies van meer dan tweeënhalve miljoen Amerikaanse dollar.

Ook deze spoorlijn naar het goud gaat roemloos ten onder.

De *John Lucas*, de trein in het bos, die in 1878 werd geboren als no. 4287 van de bekende *Baldwin Locomotive Works* te Philadelphia staat er echter nog steeds; althans wat ervan over is. Als stille getuige van menselijke inspanningen en duidelijk falen van het zo groots opgezette plan om goud te winnen in het oerwoud.

*Bronnen: Nationaal Archief
Jerome Egger, 'De geschiedenis van de
goudindustrie in Suriname'
SABAKU may-july 2005
Suralco Magazine 1984,
Jaargang/Volume 16, nr. 1*

In December 1899, the five-mast schooner 'La Plata' arrived in Albina from Boston. It had two locomotives on board, one of which was called *John Lucas*, a hundred mine cars, rails and fastening materials for approximately 25 km of railroad, materials for a boiler house, a workshop, a pump installation, a sawmill and two *Marion* steam shovels.

In the following months the work progresses slowly but surely. A railway embankment is erected and bridges are built across swamps and creeks. When the railway, an eighteen mile long track with seventeen bridges, is completed after many months, mining can start.

It all turned out differently from what Dad Pedrick and Robert Foederer had expected. Gold was indeed found, even in economical quantities but at the end of the sluice it seemed to have disappeared in a mysterious way. In 1902 the financier withdrew from 'The Marowijne Company' at a loss of more than two and a half million dollar. And this railroad to the gold fails ingloriously as well. The *John Lucas*, the train in the forest, born in 1878 as nr 4287 from the famous *Baldwin Locomotive Works* in Philadelphia remains still standing, at least what remains of it. As a silent witness to human endeavors and distinct failing of such a grandiose scheme for mining gold in the jungle.

*Sources: National Archives
Jerome Egger, 'History of the gold industry in
Suriname'
SABAKU May-July 2005
Suralco Magazine 1984, Volume 16, nr 1*

TeleG.

IT'S YOURS

**Simcards available
on board.
Experience
fast & easy
mobile services
in Suriname.**

For more information:
Customer Care 403636
www.teleg.sr

For your vacation/business visit and secure stay in Paramaribo, visit Tranquillity's Apartments. We are offering the privacy of 7 luxurious houses with comfortable rooms, security guards, 24 hrs camera secured system, wireless internet, parking space, cable, laundry and cleaning services, in the safety of condominiums.

Everything you need for your vacation/business trip to Suriname.

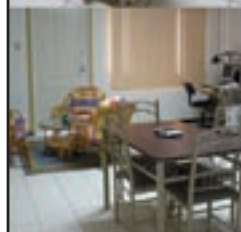
Contact us : Cocobiacoweg 101 - Phone/Fax : (597) 431931 / 431936 - Paramaribo-Suriname
e-mail : tranquillityapt@yahoo.com - website : <http://www.tranquillityapartments.com>

At Tranquillity Apartments we create your homey atmosphere.

Bedroom with:
Queen size bed
Airconditioning
19" TV

Living room with:
Sleeper / Sofa set
Computer with free internet
22" TV with DVD player

Kitchenette with appliances & utensils

Bedroom with hot & cold water
Washer & Dryer available
Generator backup
24 hours security
A beautiful view

Tel: (+597) 491913 - 498911
email: carol@sr.net

Garden of Eden
Thai Restaurant & Lounge Bar

Virolastraat 61 - Uitvlugt, Paramaribo
Tel: 499448

Roti Shop Joosje

Zwartenhovenbrugstraat 9 - Tel: 472606
Openingstijden : Ma. t/m Za. van 08:00 - 22:00
Filiaal : Grote Combéweg (Galerij) - Tel: 426507
Openingstijden : Ma. t/m Za. van 08:00 - 16:30
Filiaal : Johannes Mungrastraat 21 - Tel: 530761
Openingstijden : Ma. t/m Za. van 08:00 - 20:30

SURINAM AIRWAYS

Addresses

www.sim.firm.sr / www.surinamairways.net

PARAMARIBO			
HEAD OFFICE	Mr. Jagernath Lachmonstraat 136	(597) 465700	
Suriname	P.O. Box 2029	Fax : (597) 401213	
	e-mail : publicrelations@sim.firm.sr		
Flight Information		(597) 433111	
Reservations and Reconfirmations	Dokter Sophie Redmondstraat 219	432700	
		Fax : (597) 434723	
Cargo Sales Office	Dokter Sophie Redmondstraat 219	(597) 433536	
	e-mail : surair.org.cargo@sim.firm.sr		
Surair Cargo Services	Consuevjestraat	(597) 499644	
	e-mail : c.pawtrockromo@sim.firm.sr	Fax : (597) 499644	
NIEUW NICKERIE			
Reservations and Reconfirmations	R.P. Dhamstraat 82a	(597) 0231359	
	e-mail : nickerie@sim.firm.sr	Fax : (597) 0210350	
AIRPORT OFFICE	J.A. Pengel International Airport	(597) 0325181	
		Fax : (597) 0325292	
THE NETHERLANDS			
AMSTERDAM	NATIONAL PHONE	0900-8050	
MAIN OFFICE	M. Hansenbergstraat 17 - Osdorp	(31) 020-6262697	
	1068 GT - AMSTERDAM	Fax : (31) 020-4214835	
	P.O. Box 9521 - 1000 GA - Amsterdam		
	e-mail : ams.py@sim.nl		
Reservations and Reconfirmations	Wateringschans 165	(31) 020-6262060	
	e-mail : ams.py@sim.nl	Fax : (31) 020-6214835	
SCHIPHOL OFFICE	Terminal West, Kamer C731	(31) 020-6480333	
Cargo office	Terminal West, Kamer C737	Fax : (31) 020-6530413	
	e-mail : simspl@sim.nl		
ROTTERDAM			
Reservations and Reconfirmations	Nieuwe Binnenweg 10-H	(31) 010-4364200	
	e-mail : rtm.py@sim.nl	Fax : (31) 010-4366003	
THE HAGUE			
Reservations and Reconfirmations	Piet Heistraat 19	(31) 070-3560900	
	e-mail : hug.py@sim.nl	Fax : 070-3643995	
MIAMI			
Reservations and Reconfirmations	7270 NW 12th street	(1-305) 599-1196	
	e-mail : surair@bellsouth.net	Fax : (1-305) 591-3496	
Airport office	Miami International Office	(1-305) 871-3034	
	Florida, USA	800-327-6964	
Cargo office	1950 NW 66 Ave	(1-305) 526-3189	
	e-mail : surcargo@bellsouth.net	526-3181 / 526-3183	
		Fax : (1-305) 871-5889	
ARUBA			
Reservations and Reconfirmations	Masun Building	(297) 5627896	
	Schotlandstraat 450, Oranjestad	Fax : (297) 5627895	
	e-mail : info@surinamairwaysaruba.com		
BARBADOS			
Reservations and Reconfirmations	Reservation Services Limited "Europa"	(246) 432 8435	
	Palm Avenue, Sunset Crest - St. James	Fax : (246) 432 5621	
	e-mail : taipan@caribsurf.com		
BELEM			
Reservations and Reconfirmations	Aeroporto Internacional de Belém	(5501) 3210 6435	
	Av. Julio Cesar S/N sala 01-A	3210 6436 / 32106439	
	e-mail : surinam@amazon.com.br	Fax : (5501) 3210 6433	
Airport Office	Aeroporto Internacional de Belém	(5501) 3210 6284	
	e-mail : belkpy@amazon.com.br	Fax : (5501) 3210 6282	
CURACAO			
Reservations and Reconfirmations	A. Plesman International Airport	(5990) 8689600	
	Room 116	(5990) 8684360	
	e-mail : surair.cur@interneeds.net	Fax : (5990) 8686074	
GEORGETOWN			
Reservations and Reconfirmations	Cara Suites	(592) 225 4894 /	
	175 Middle & Waterloo streets	225 3473 / 225 2679	
	e-mail : surinamairways@wilderness-explorers.com	Fax : (592) 226 2085	
Airport Office	Timelhi International Airport		
PORT OF SPAIN			
Reservations and Reconfirmations	54 Gordonsstreet	(868) 627 0102 /	
	e-mail : slm@opus.co.tt	625 4747	
		Fax : (868) 627 1936	
Airport Office	Parico International	(868) 669 4770	
		Fax : (868) 669 1563	
Cargo Office	Parico International	(868) 669 5258	
		(868) 669 4076	

Visit us online at:
www.surinamairways.net

Hotels with excellent service

Residence Inn Paramaribo
Anton Dragten weg 7
Tel: (597) 472387
Fax: (597) 424811
resinpbo@sr.net
resinpbo@cq-link.sr

Residence Inn Nickerie
R. P. Bharrosstraat 84
Tel: (597) 0210950
Fax: (597) 0210954
resinnic@sr.net
www.resinn.com

Treasure your time
as your bank treasures you.
INTERNETBANKING:
24 hours a day.

HAKRINBANK N.V.

Get comfortable with your bank:
internetbanking@hakrinbank.com Website: www.hakrinbank.com

Suriname in feiten

Ligging

Suriname ligt in Zuid-Amerika, net iets ten noorden van de evenaar. In het zuiden grenst het aan Brazilië, in het noorden aan de Atlantische Oceaan, in het oosten aan het Franse overzeese departement Frans-Guyana en in het westen aan de voormalige Britse kolonie Guyana.

Hoofdstad

Aan de linkeroever van de brede Surinamerivier ligt de hoofdstad Paramaribo. De naam zou zijn afgeleid van Parmurbo, een inheems dorpje uit de zeventiende eeuw. Paramaribo is een uitgestrekte stad met weinig hoogbouw. Het historische stadscentrum kenmerkt zich door witgeschilderde monumentale houten panden met een onderbouw van rode bakstenen. Vanwege de historische waarde plaatste de VN-cultuurorganisatie UNESCO de binnenstad in 2002 op de Werelderfgoedlijst.

Naam

In de drie Guyana's woonde ooit de inheemse stam 'Surinen'. Naar deze stam zou Suriname zijn genoemd.

Oppervlakte

Suriname heeft een oppervlakte van zo'n 164.000 vierkante kilometer (circa vier keer zo groot als Nederland!). Een groot deel van het land is bedekt met ongerept tropisch regenwoud.

Bevolking

Suriname heeft ongeveer een half miljoen inwoners met voorouders uit alle windstreken. De gevarieerde samenstelling van de bevolking vindt haar oorsprong in de koloniale tijd. De oorspronkelijke bewoners, de inheemsen, kregen te maken met Europese (vooral Nederlandse) overheersing. Vanaf 1650 stuurden de koloniale machthebbers Afrikaanse negers als slaven naar Suriname. Hun nakomelingen worden tegenwoordig aangeduid als Afro-Surinamers of creolen. De Marrons zijn afstammelingen van weggelopen slaven. Rond en na de afschaffing van de slavernij, in 1863, kwamen contractarbeiders uit India, Indonesië en China naar Suriname om te werken op de plantages. In de koloniale tijd vestigden zich ook Joden, Libanezen en Europeanen zich in Suriname. Na die tijd kwamen er ook Haïtianen, Brazilianen, Chinezen en Guyanezen.

Talen

De officiële taal is het Nederlands, maar Suriname kent nog zo'n twintig andere talen. De lingua franca, de algemene omgangstaal, is het Sranan Tongo, met woorden van Afrikaanse, Engelse, Portugese en Nederlandse oorsprong. Het Sarnami is een Surinaamse variant van het Hindi die veel wordt gebedigd door de Hindostanen, de Surinamers van Indiase afkomst. Ook veel Javanen, Chinezen, Marrons en Inheemsen spreken nog hun eigen taal of een variant daarvan.

Klimaat

Suriname heeft een tropisch, vochtig klimaat, met temperaturen die variëren van 23 graden ('s nachts) tot 37 graden Celsius ('s middags). Er zijn droge en natte seizoenen.

Staatsbestel

Een democratische republiek met een president aan het hoofd.

De Nationale Assemblée, het hoogste politieke orgaan, telt 51 volksvertegenwoordigers.

Munteenheid

De Surinaamse Dollar (SRD) is gelijk aan 100 centen. Sommige hotels en grote winkels accepteren vreemd geld en creditcards. Vreemde valuta kunt u veilig wisselen bij de handelsbanken en cambio's. Geldtransacties op straat zijn af te raden. Met sommige bankpasjes kunt u Surinaamse Dollars pinnen bij de geldautomaten.

Transport

Het Surinaamse wegennet bestaat uit verharde en onverharde wegen met een totale lengte van 9.000 kilometer. Het verkeer rijdt links. Het Nationaal Vervoers Bedrijf en particuliere lijnbussen verzorgen openbaar busvervoer. Daarnaast zijn er veel taxibedrijven. Ook zijn op verschillende adressen in Paramaribo fietsen te huur.

Internationale vluchten landen op de Johan Adolf Pengel International Airport, zo'n 45 kilometer ten zuiden van Paramaribo. Van de luchthaven Zorg en Hoop in Paramaribo vertrekken vliegtuigjes en helicopters naar airstrips (kleine vliegveldjes) in het binnenland. De rivieren van Suriname zijn over het algemeen goed bevaarbaar.

Electriciteit

Vrijwel overal 110/127 volt/ 60 hertz. Grote hotels beschikken doorgaans ook over aansluitingen voor 220 volt

Telecommunicatie

In Paramaribo, de kuststrook en in sommige binnenlandse dorpen staan telefooncellen. Belkaarten zijn te koop bij het telecommunicatiebedrijf Telesur, bij postkantoren en bij de meeste buurtwinkels en supermarkten. U kunt zich ook laten (terug)bellen in zo'n telefooncel; het nummer staat op de gele overkapping. Het internationale toegangsnummer tot Suriname is 00597.

Collect belt u via 156 (naar de Verenigde Staten) en 157 (naar Nederland). Doet u dat met een mobiele telefoon, dan worden lokale gesprekskosten afgetrokken van uw beltegoed. Het gebruik van een buitenlands gsm-toestel kan, maar is erg duur. Wilt u tegen binnenlands tarief bellen, dan kunt u de eigen SIM-kaart tijdelijk vervangen door een Surinaams exemplaar. Het is dan wel handig om een regiovrij (SIM-lockvrij) toestel mee te nemen. Een SIM-kaartje koopt u voor 18 US-dollar bij Telesur en bij telefoonwinkels.

U dient zich wel te legitimeren.

Wilt u internetten? In Paramaribo vindt u in elke wijk een of meer internetcafé's.

In sommige districten kunt u eveneens een bezoekje aan cyberspace brengen.

Vereisten voor binnenkomst

Een geldig paspoort en eventueel een geldig visum. De vreemdelingendienst van de politie vindt u op de hoek van de Mr. J. Lachmonstraat en Dr. Ir. H.S. Adhinstraat, in het gebouw van het ministerie van Openbare Werken. Telefonisch bereikt u de vreemdelingendienst via 532109.

Een vaccinatiebewijs tegen gele koorts en cholera is alleen nodig als u uit een besmet gebied komt.

Accommodatie

Paramaribo heeft verschillende grote hotels met goed voorziene kamers en airconditioning. De kwaliteit van kleinere hotels, pensions en guesthouses is doorgaans redelijk. Verder is er een groeiend aanbod van vakantiewoningen en appartementen. Ook het westelijke stadje Nieuw-Nickerie beschikt over hotels, pensions, guesthouses en huurwoningen.

Elders in de kuststrook staan eveneens enkele hotelletjes en guesthouses. In het binnenland is de accommodatie doorgaans iets eenvoudiger. Sommige dorpen beschikken over een logeergebouw, maar er zijn ook lodges in fascinerende natuurgebieden. Dichterbij de stad kunt u terecht in verschillende vakantieparken.

Cuisine

Het aanbod van de vele restaurants en eetuisjes is bijzonder gevarieerd. Geniet van smakelijke Javaanse, Chinese, Creoolse, Hindostaanse, Koreaanse en Europese gerechten, of kies voor de internationale kaart.

Kleding

In het vochtige klimaat is lichte, katoenen kleding bijzonder aan te bevelen. De meeste bezoekers vinden het prettig om dagelijks een aantal keren te douchen en schone kleren aan te trekken.

Drinkwater

In Paramaribo is het kraanwater lekker en prima drinkbaar. Gebotteld Surinaams water van goede kwaliteit is overal verkrijgbaar.

Gezondheid

Suriname beschikt over moderne ziekenhuizen, goed opgeleide artsen en gezondheidswerkers. Diverse apotheken in stad en district zorgen voor voldoende aanvoer van medicamenten. Bent u van plan, het diepe binnenland te bezoeken, informeer dan tijdig naar de juiste malariakuur! Recente informatie vindt u bij het Buro voor Openbare Gezondheidszorg, Rode Kruislaan 22, Paramaribo.

Visit us online at: www.surinamairways.net

Facts about Suriname

Geographic Location

Suriname is situated on the continent of South America just North of the Equator. The country is bordered in the South by Brazil, in the North by the Atlantic Ocean, in the East by the French Overseas Department French Guyana and in the West by the former British colony Guyana.

Capital

On the West Bank of the broad Suriname River lies the Capital city Paramaribo. The name is supposedly derived from 'Pamurbo' - an indigenous village dating back to the seventeenth century.

Paramaribo is an extended city with few tall buildings. Its white-painted monumental buildings with a foundation of red brick distinguish the historic city center. In 2002, because of its historical importance, the UN Cultural Organization UNESCO placed the inner city of Paramaribo on the World Heritage List.

Name

In all three Guyanas, there once lived the indigenous people named 'Surinen'. From this word, the name Suriname is probably derived.

Surface Area

Suriname has a surface area of approximately 164,000 sq. kms. (about four times the size of Holland). A large part of the country is covered by unspoiled tropical rain forest.

Population

Suriname has approximately half a million inhabitants whose forefathers came from all over the world. The varied composition of the population dates back to the colonial period. The original inhabitants, the indigenous Amerindian people had to deal with European domination, with particular reference to Dutch dominance. Ever since 1650 the colonial rulers forced Africans into slavery and sent them to Suriname. Their descendants are known as Afro-Surinamers or Creoles. The Maroons are descendants of runaway slaves. After the abolition of slavery in 1863, contract laborers from India, Indonesia and China came to work on the Suriname plantations. During the colonial period Jews, Lebanese and Europeans immigrated to Suriname and long afterwards, Haitians, Brazilians, Chinese and Guyanese decided to make Suriname their home.

Language

The official language is Dutch, but Suriname recognizes about twenty other languages. The 'Lingua Franca', the colloquial language is Sranan Tongo, with words originally from Africa, English, Portuguese and Dutch. Sarnami is a Surinamese variant of Hindi that is freely spoken by the Hindustanis (Surinamese descendants of Indian immigrants). Javanese, Chinese, Maroons, as well as the indigenous people speak their original languages or a variation thereof.

Climate

Suriname has a humid, tropical climate with temperatures ranging from 23 degrees Celsius at night up to 37 degrees Celsius in the afternoons during some months of the year. There are dry and wet seasons.

Government

Suriname is a democratic republic headed by a President. The National Assembly has 51 Parliamentarians.

Currency

The Surinamese Dollar (SRD) is equal to 100 cents. Some hotels and large department stores accept foreign currency and credit cards. Foreign currency can safely be exchanged in commercial banks and cambios. Money transactions on the street are not advised. With some bank passes, one can acquire Suriname dollars at the automatic cash machines.

Electricity

Almost everywhere there is 110/127 volt 60 hertz. The larger hotels generally also have 220 volt connections.

Transport

The Suriname road network consists of asphalted as well as sand roads, with a total length of 9,000 kilometers. There is left-hand traffic. The National Transportation Company as well as private bus operators provide public bus transportation. In addition, there are several taxi companies and several places in Paramaribo also have cycles for hire. Foreign aircraft, in general, use the Johan Adolf Pengel International Airport located about 45 km. South of Paramaribo. From the local Zorg-en Hoop airport in Paramaribo, small aircraft and helicopters depart regularly to interior airstrips. Suriname's rivers are navigable.

Telecommunications

In the city of Paramaribo, along the coastal area and also in some interior villages, telephone booths are located. Calling cards can be bought at the Telephone company Telesur, post offices and in many neighborhood shops and super markets. You may also be 'called back' at any of the telephone booths; the number is painted on the roof. The international code for Suriname is: 00597. You can also call collect via 156 (U.S.A) and 157 (Holland). However, if you do that with a mobile telephone, the local telephone call costs will be deducted from your telephone card balance.

Usage of a foreign gsm cellular phone is possible, but is very expensive. If you desire to call using the local rate, you'll have to exchange your SIM card temporarily for a Surinamese calling card. It is therefore a practical idea to bring along a regional free (SIM-lock free cell phone). A SIM card costs \$35.00 US (including U.S.\$10.00 calling card at Telephone stores). Be sure to have some form of identification handy. Do you want to go online? Every area of Paramaribo has a few internet cafes. In some areas you can even enter cyberspace.

Entry Requirements

A valid passport is needed, and if required a valid visa. The Police administered Department for foreigners is located in the building of the Ministry of Public Works on the corner of the Mr. J. Lachmonstraat and the Dr. Ir. H.S. Adhinstraat. This office can be reached by telephone: 532109. A vaccination certificate against yellow fever and cholera is only required when you arrive from an infected area.

Accommodation

Paramaribo has various large hotels with well-appointed comfortable air-conditioned rooms. The quality of smaller hotels, pensions and guesthouses is passable. In addition, there is an increasing number of vacation houses and apartments. The western town of Nickerie also has hotels, pensions, guesthouses and vacation houses for rental. Elsewhere on the coastal area smaller hotels and guesthouses can be found. In the interior, the accommodation is somewhat simpler. Some villages have a simple guesthouse, but there are also tourist lodges in fascinating nature areas. Near the city you will also find several vacation park areas.

Cuisine

There is a wide variety of restaurants and eating houses. You can enjoy tasty Javanese, Chinese, Creolese, Hindi, Korean and Dutch food, or choose from the international menu.

Clothing

In the humid climate, light cotton clothing is highly recommended. Many visitors find it a good idea, to take a shower several times daily, then change into clean clothing.

Drinking water

In Paramaribo, tap water is clean and safe. Good quality bottled Surinamese natural water is also available everywhere.

Health

Suriname has modern hospitals, well-trained and skillful doctors and health care workers. Several pharmacies in the city and districts ensure regular and adequate supply of medicines. If you are planning to visit the deep interior, please seek advice in advance about the correct anti-malaria medicine. Up to date information can be obtained from the Bureau of Public Health, 22 Rode Kruislaan, Paramaribo.

Visit us online at: www.surinamairways.net

CAR RENTALS

AVIS

CAR RENTAL

MAIN OFFICE
phone (597) 551158 / 877 5667
TORARICA HOTEL
phone (597) 421567 / 877 5644
J.A. PENGEL AIRPORT
phone (597) 551158 / 877 5645
e-mail sales@avissuriname.com
www.avissuriname.com

Budget

Rent a Car

Phone : 597- 473686
597- 457363

Enjoy Suriname with Budget
www.budgetsuriname.com

De SLM Infolijn 433111 / 494185

Dagelijks voor actuele vluchtinformatie
SMS AMS naar 08783111 op woensdag,
vrijdag en zondag voor informatie van
de SLM vluchten uit en naar Amsterdam

In Suriname call 433111 / 494185 for daily
updates of flight information
TEXT AMS to 8783111 on wednesday,
friday and sunday for information of the
flights to and from Amsterdam

Lustig Events Inc.

*The trendsetter among event-organizers.
For the party people of Suriname.*

*Lustig has been professionally organizing unique theme parties since June 30th 2006.
We focus on modern, trendy and hip people. Every event has a different theme and is
held on a different location.*

*On June 30th 2008, Lustig Events celebrates its 2nd anniversary. Be prepared for
the party everyone has been waiting for. The biggest festival of the year.*

"See, Dance and Think"

Lustig Events Incorporated
Professional Event Organizer
Griegstraat 18 Ma Retraite - Paramaribo Noord
Phone: (597) 459394 - Fax: (597) 459848
e-mail: info@lustig-events.com

For more info:
www.lustig-events.com

u het bestek...
...wij de materialen

build it, fix it - think Kuldipsingh

www.kuldipsingh.net

info@kuldipsingh.net

AL GENERATES
LIDERSTEN

WE COVER IT ALL

SUPPLYING YOUR
NEEDS

LEAVE IT TO US

SAFE, SOLID, SIMPLE

THE CLEAR
CHOICE

BUILDING THE
FUTURE

FOR A SOLID BASE

WELCOME IN SURINAME

**Roam with Tele-G...
perfectly connected**

- ➔ **select " Network Selection "**
- ➔ **select " Manual Network "**
- ➔ **select " Tele-G. (746 02) "**

www.teleg.sr